

Curs 2018-2019

Frases il·lustrada · Poesia · Narrativa · P. Visual · Còmic

AJUNTAMENT DE
SANT BOI DE LLOBREGAT

Benvolgudes famílies i infants,

L'article 31 de la Declaració dels Drets de la Infància diu que "l'infant té dret al descans, al lleure, al joc i a la participació en activitats culturals i artístiques" i precisament, els Jocs Florals Escolars de Sant Boi estan garantint una part d'allò que expressa aquest principi:

Tenim entre les mans un treball col·lectiu de molts nens i nenes de Sant Boi; un tresor de llibre ple de petites obres d'art escrites i/o dibuixades que reivindica la creativitat, l'expressió escrita i una tradició cultural pròpia com són els Jocs Florals. Una activitat que fa 32 anys que se celebra al nostre municipi i que ja forma part de la nostra història com a ciutat i de la història personal dels milers de nens i nenes que han aportat les seves creacions literàries. Però no només això, a través dels poemes, la narrativa, els còmics o les poesies visuals, podem dir que també tenim un resum dels sentiments, desitjos i històries que han abordat les diverses generacions de santbolans i santbolanes que han participat d'aquest certamen.

No hem d'oblidar en aquest llarg procés d'aprenentatge, la tasca de professors i professores que durant el curs escolar motiven i recolzen els treballs dels seus alumnes ajudant-los amb indicacions, comentaris i correccions que donen com a resultat uns treballs de gran qualitat.

També volem felicitar les famílies. Sou el motor de la creativitat, la curiositat i l'estimulació dels infants i compartiu amb ells i elles la il·lusió, els nervis i les alegries.

Per últim, gràcies a l'equip de l'Àrea de Ciutat Educadora que, des de la rereguarda, són garants de la qualitat i l'àmplia participació en els Jocs Florals i que, amb la seva il·lusió, ha contribuït decididament a la seva consolidació com un instrument educatiu de primer ordre.

Desitgem continuar celebrant amb vosaltres la passió per la paraula escrita, la creativitat i l'emoció dels infants participants.

Moltes felicitats!

Alba Martínez Vélez
Tinenta d'Alcaldia de Ciutat Educadora

FRASE IL·LUSTRADA

"Una dent" Exaequo Lucia Azcona Zarca	1r de Primària	Escola Marianao
"Les llàgrimes" Exaequo Unai Barberán Mesa	1r de Primària	Escola Can Massallera
"El millor del món" Exaequo Pau Albert	1r de Primària	Escola Joan Bardina
"La sirena" Exaequo Sira Ortega Rico	1r de Primària	Escola Barrufet
"Les flors" Exaequo Nora Parrón Azol	1r de Primària	Escola Vicente Ferrer
"El castell" Exaequo Aya Sakhi	1r de Primària	Escola Ciutat Cooperativa
"Por" Exaequo Fabio Paniagua	1r de Primària	Escola Benviure
"El drac de la Lucia" Exaequo Lucia Salinas	1r de Primària	Escola Llor
"L'hort del meu avi" Exaequo Júlia Belmonte	1r de Primària	Escola Amat Verdú
"L'amistat" Alexandra Borrás	1r de Primària	Escola Salesiana

El dentista em treu una dent, però, ja
ooc molt valent.

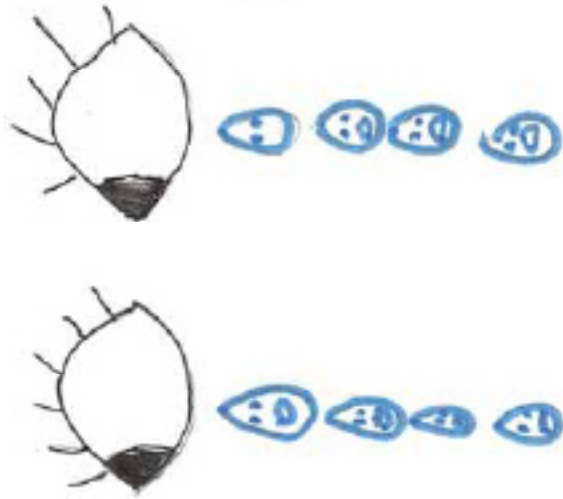

AUTOR/A Unai Barberan Mesa

NIVELL 1r

• Les llagrimetes són felines.

• Les llagrimetes són tristes.

AUTOR/A PAU ALBERT

NIVELL 1r A Primària

• El millor del món
són els petons

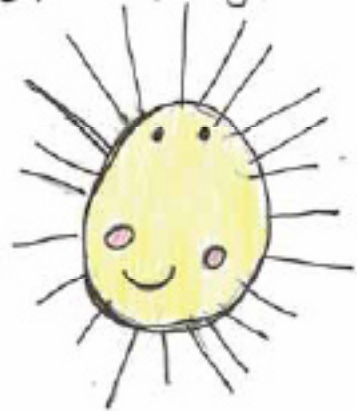

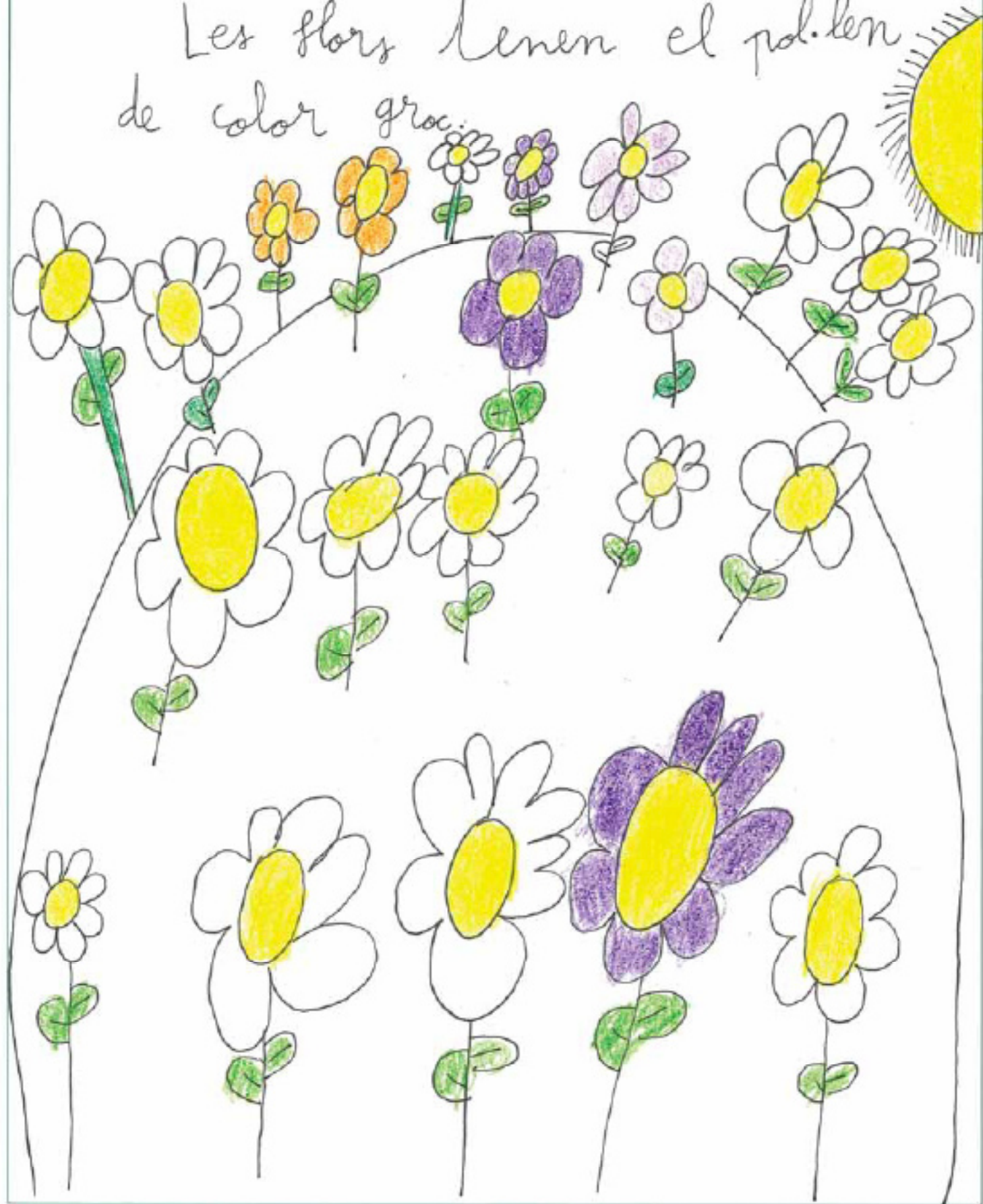

La Sirena

La Sirena viu al mar,
li agrada nedar i
ajudar a tots els animals.

Les flors tenen el pol·len
de color groc.

AUTOR/A Aya Sakhi

NIVELL Primer

EL CASTELL

Al castell viuen
la reina i el rei

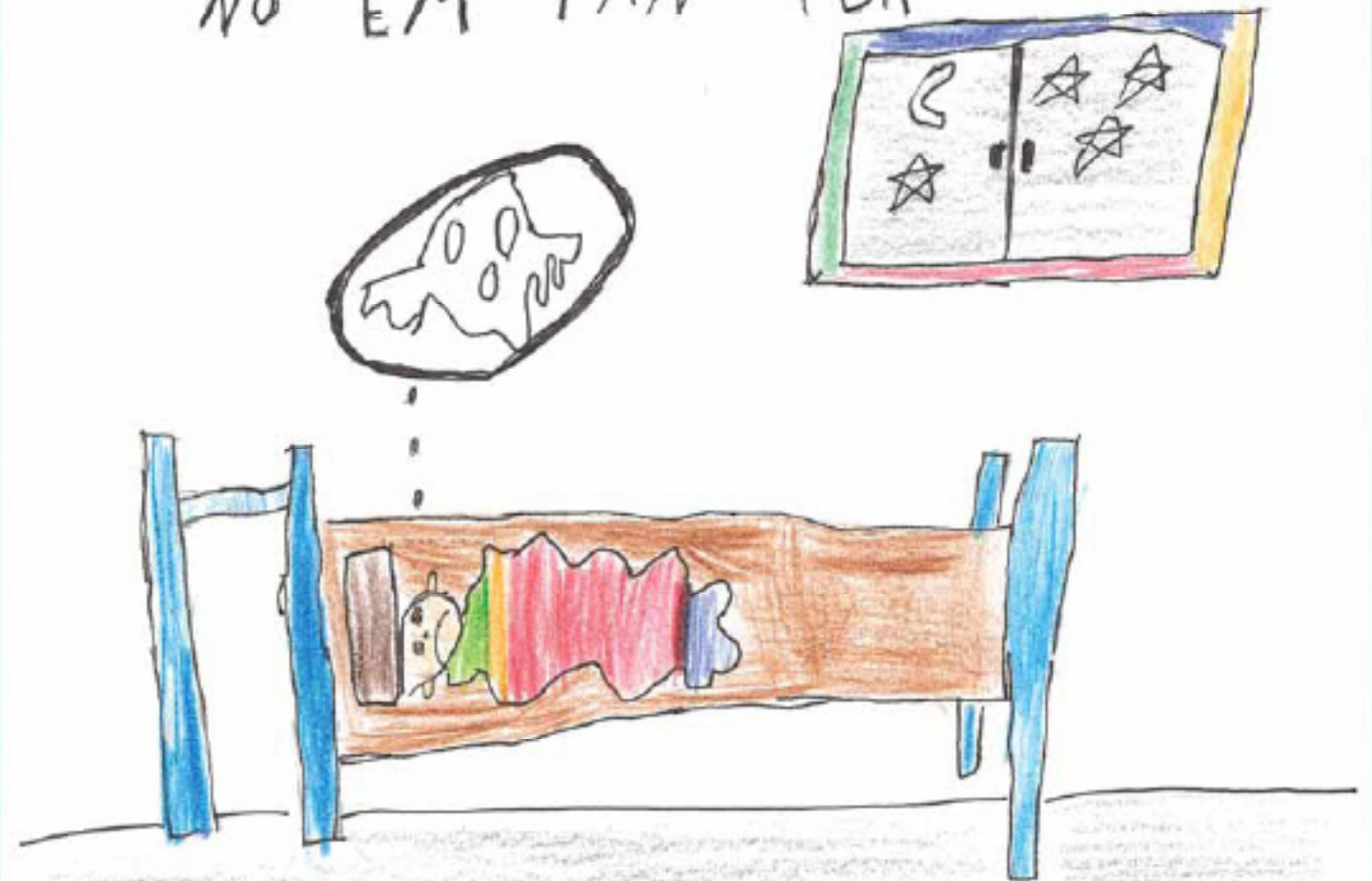
AUTOR/A FABIO PANIAGUA

NIVELL PRIMER A

PO R

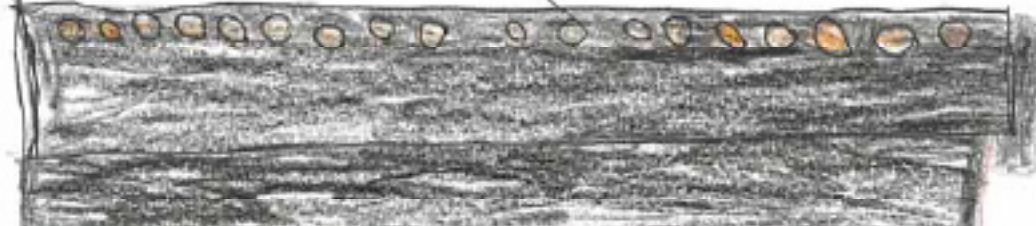
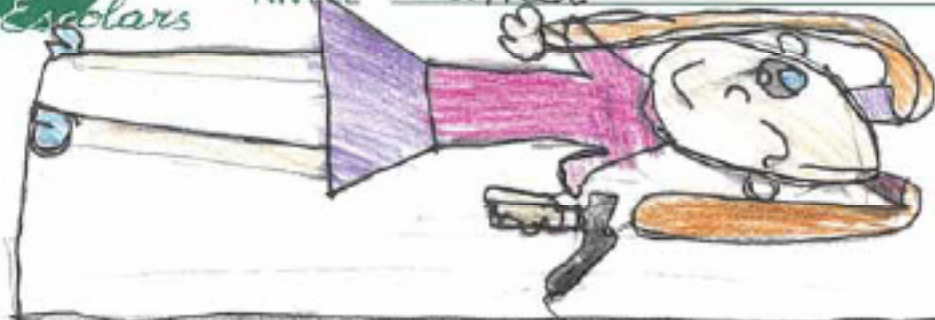
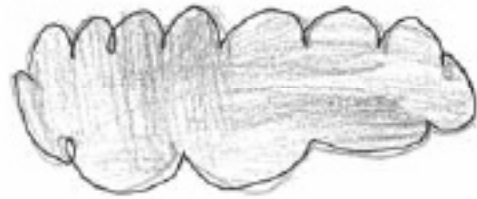
SÓC VALENT,
LA POR JA NO ES FOSCOR.
I ELS FANTASMES
NO EM FAN POR

El drac de la Lucia
té punxes i surt de dia.

va al'hort del meu avi treballa molt i
planta moltes plantes

AUTOR/A Alexandra Borrás

NIVELL 1a Primària

L'amistat és el millor regal.

POESIA

"Super herois" Exaequo	2n de Primària	Escola Joan Bardina
Erick Amsya Farinango		
"M'agradaria" Exaequo	2n de Primària	Escola Rafael Casanova
Lucia Galán Garrica		
"Joan Brossa" Exaequo	2n de Primària	Escola Antoni Gaudí
Anas El Harcha Guldouni		
"Calaix" Exaequo	2n de Primària	Escola Benviure
Marçal Agüera Merino		
"La mare cuinera" Exaequo	2n de Primària	Escola Casablanca
Avril Egea Ferreiro		
"El mussol" Exaequo	2n de Primària	Escola Amat Verdú
Enric Garcia Mecias		
"El meu gat pirata"	3r de Primària	Escola Llor
Iris López		
"El nen i l'ocell" Exaequo	3r de Primària	Escola Montbaig
Puri Roura		
"El meu germà" Exaequo	3r de Primària	Escola Can Massallera
Gerard Ferré Benítez		
"El mar"	3r de Primària	Escola Vicente Ferrer
Martina Vázquez Herrera		
"El meu iaio"	4t de Primària	Escola Antoni Gaudí
Laia Lombardo		
"Els cavallets i la lluna"	4t de Primària	Escola Josep Maria Ciurana
Coral Ibáñez Lacosta		
"Vull un mar net" Exaequo	4t de Primària	Escola Llor
Jairo Valencia Garcia		
"La contaminació" Exaequo	4t de Primària	Escola Barrufet
Abril González Mihi		
"Dones que valen or"	5è de Primària	Escola Joan Bardina
Emma Gómez Profumo		
"El meu besavi"	5è de Primària	Escola Marianao
Poi Gómez Morillas		
"La corona" Exaequo	5è de Primària	Escola Salesiana
Laura Prieto Cabello		
"Tu decideixes el futur" Exaequo	5è de Primària	Escola Antoni Gaudí
Adam Regdou El Khamilchi		
"Mama"	6è de Primària	Escola Benviure
Judit Casado Márquez		
"Pensa"	6è de Primària	Escola Salesiana Salesians
Laia Sánchez Badia		
"La vida"	6è de Primària	Escola Rafael Casanova
Joel Escobar Zamora		

Super Herois

Spider-man és el meu preferit
perquè és molt divertit.

To sóc Flash
perquè corro com un raig.

Batman és el meu amic
perquè és molt tranquil.

M'agrada molt Thor
perquè és molt fort.

Hulk és molt bo
perquè juga a futbol.

M'AGRADARIA

agafar els estels i la lluna,
però em conformo
si només agafa una.

M'agrada la nit
perquè puc dormir.
A la nit està fosc
i tinc molta por!

M'agradaria agafar la lluna
perquè sembla una ploma.

A la nit miro el cel
i veig molts i molts estels!

Quan veig una estrella fugas
penso en un desig
i sóc molt feliç!

M'agradaria...
agafar els estels i la lluna,
però em conformo
si només agafa una.

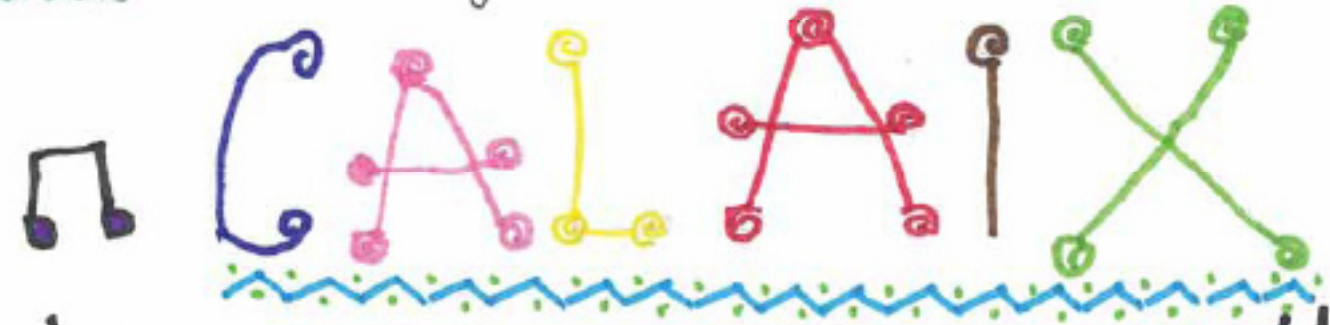

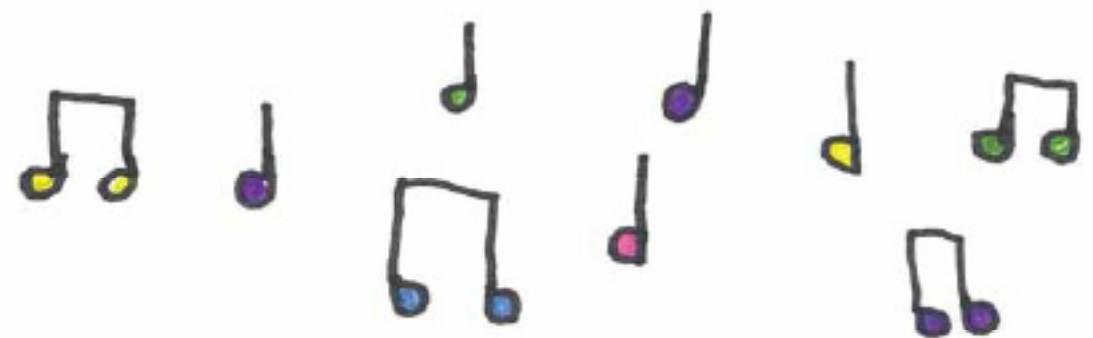

JOAN BROSSA

ÉS L'ANY DE BROSSA
UN POETA VISUAL
QUE M'AGRADA MOLT
TE UNA OBRA MOLT EXITOSA
LI AGRADA MOLT LA MÀGIA
FEIA TRUCS AMB MOLTA GRÀCIA
LI AGRADA DIBUIXAR
FER CONTES I OBRES D'ART.

M'agrada tocar el caixó
i fer música magellan
M'encanta tocar percussió
amb el meu caixó.
Desde petit he practicat,
i per això el se tocar.
El caixó és el meu amic
i tocant em sento feliç.

LA MARE CUINERA

La meua mare
és cuinera.
Es diu Alícia
i la partissen
de primera.

EL MUSSOL

al Mussol li agrada el sol
però sempre surt a la foscor
però un dia li va demanar al
cargol com era el sol.

Rode, grec i brillant
el cargol li va contestar
i amb l'ala gegant
un cercle va dibuixar
Un dia el va buscar
i quan el va trobar
mai més el va delirar.

AUTOR/A Iris López
NIVELL 3r d'E.P.

EL MEU GAT PIRATA

El meu gat pirata
és més prim que una patata.

Menja carbassa
i beu llet en una gran tassa.

És molt trapella
i li encanta gratar-se l'orella.

Miau, miau, miau!!!

Linx, tigre o lleó
fan tanta por
com el meu gat bufó!

Pirata és el meu gat
i avui està enfadat!

Miau, miau, miau!!!

Té un ull escaldat,
però mai està malalt.

No para quiet
i sempre està ben distret
Juguem molt feliços
corrents pels passadissos!

Miau, miau, miau!!!

Em fa companyia
i em fa sentir molta alegria.

A dormir gat pirata
dins la meva sabata!

Miau, miau, miau!!!

AUTOR/A Puri Rovra
NIVELL 3r

El nen i l'ocell

Pobre ocell que no pot volar,
es va trobar un nen i es va posar a plorar
perquè no podia volar.

Però el nen el va ajudar.

Li va donar de menjar i el va cuidar,
Fins que va créixer i va poder tornar a volar.

Al cap d'uns anys l'ocell va tornar
a casa del nen que el va cuidar.

El nen s'havia fet gran
Però encara es va enrecordar
Del petit ocelllet que no podia volar.

Es va recordar
i de festa se'n van anar.

AUTOR/A Gerard Ferré Benitez
NIVELL 3r E.P.

El meu germà

El meu germà és una mica ploraner

Ara que anirà a primer.

El meu germà em cuida molt

també juga amb mi a futbol.

Ell és molt pesat

també juga amb mi al terrat.

El meu germà moltes vegades està malalt

i jo li faig un regal.

Ell és carinyós i molt graciós

Té molts peluxos, alguns surten als dibuixos.

El meu germà va amb mi a extraescolars

i a la nit de Sant Joan em tira molts petards.

AUTOR/A Martina Vázquez Herrera
NIVELL 3r

El mar

Dins el mar hi ha molts animals

i també hi trobo minerals.

El mar està contaminat

per tot el plàstic que hem tirat.

Hi ha animals que estan atrapats

Sembla que estiguin castigats.

Al mar hi ha molts corals

sobretot als tropicals.

Martina Vázquez.

AUTOR/A laia lombardo

NIVELL 4t

EL MEU IAIO

El meu iaio és molt guapo
però ara mateix
està molt malaltet.
No em pot venir a buscar
perquè esta molt cansadet.

Li agraden molt els avets
i també els bolets.
Ell els va agafar
i nosaltres junts
ens els vam menjar.

Al meu iaio
li agrada molt veure la televisió
sobretot els canals d' acció.
Els veu amb molta il·lusió
i molta passió.

Al meu iaio
li agrada molt anar a l'hort
perquè planta mols pebrots.
I a vegades fa barbacoes
amb molt bona olor.

AUTOR/A CORAL IBÁÑEZ LACOSTA

NIVELL 4B

ELS CAVALLETS I LA LLAUNA

Els cavallets del mar
ballen i ballen sense parar,
fins que una llauna els va fer parar.
Tots els animals dels mar
es van preocupar ,
havien vist una llauna horripilant!
Tots es van aixecar,
i van voler anar a jugar.
La llauna no la volien
perquè tenia una malaltia.
Entre tots els animals del mar
van saber lluitar
i van treure la llauna i la brutícia , ja!

Coral 4B

AUTOR/A JAIRO VALENCIA GARCÍA

NIVELL 4t E.P.

VULL UN MAR NET

Hem de cuidar la mar
com si fos la nostre llar
allà hi viuen animals
petits, grans i mitjans.

Jo vull un mar net
sense contaminació
on els fastigosos greixos
no tapin els colors dels peixos.

Jo vull un mar net
ple de colors i vida
sense restes de plàstic
perquè dona molt de fàstic.

Jo vull un mar net
i nedar amb els dofins
veure pops i tortugues
d'espècies desconegudes.

Jo vull un mar net
on poder tots gaudir
d'un bon dia de platja
nedar i ser feliç.

AUTOR/A ABRIL GONZÁLEZ MIHI

NIVELL 4t A

La contaminació

Als mars tenen plàstics
i molta brutícia.
Moren els peixos
i és una mala notícia.

Els pols s'estan desglaçant,
i les temperatures pujant.
Els animals que hi viuen
ho estan patint de veritat.

Sóc conscient
que el món ha de millorar.
Sé que és molt dolent
llençar coses al mar.

Si cadascú reciclés
una mica de les seves deixalles,
l'ambient i el mar seria
un lloc ple de tresors i troballes.

DONES QUE VALEN OR

Hi han dones molt importants
Que han fet coses molt interessants,
al llarg de la nostra història
i que encara perduren a la nostra memòria.

Malala Youszafai era una activista que lluitava per la igualtat
I amb els seus mèrits va trobar moltes amistats.
Sempre deia que quan tothom calla, una sola veu pot tenir la força,
I també deia que si tothom neda, ningú s'enfonsa.

Isabel Allende era una escriptora amb un passat diferent
i això li va fer sentir una mica malament,
Sempre deia que has d'escriure el que no s'ha d'oblidar
i això a un famós poeta li va enamorar.

Brenda Chapman va ser la primera dona que per a Disney va dibuixar.
En la seva filla es va inspirar
i pèl-roja ella la va representar
a la valenta Mèrida que com la seva mare va lluitar.

Evita Perón va ser molt bona política,
A més de ser una dona valenta i mítica.
Un partit va fundar amb les seves amigues dones
I juntament amb elles van ajudar a moltes persones bones.

Les dones d'ahir i les dones d'avui,
Totes igual d'importants pel que són i pel que seran,
La meva mare, germana, amigues o jo mateixa,
que mai de lluitar per la igualtat deixen.

❖ **EL MEU BESAVI**

El meu besavi molt ho va intentar,
però no va poder aguantar.

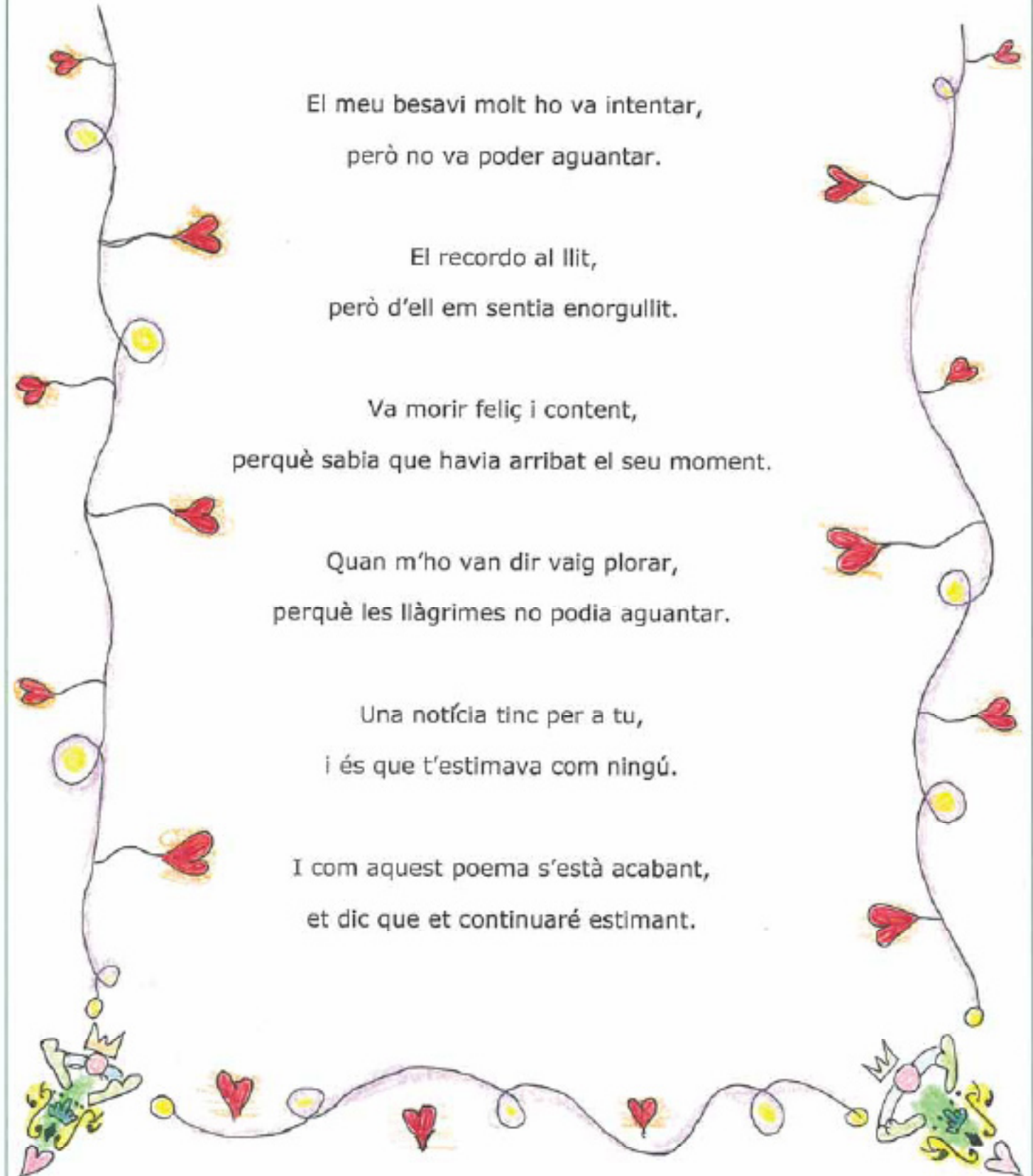
El recordo al llit,
però d'ell em sentia enorgullit.

Va morir feliç i content,
perquè sabia que havia arribat el seu moment.

Quan m'ho van dir vaig plorar,
perquè les llàgrimes no podia aguantar.

Una notícia tinc per a tu,
i és que t'estimava com ningú.

I com aquest poema s'està acabant,
et dic que et continuaré estimant.

La Corona

Jo vull fer un poema d'una corona molt especial
que no té forma, color o densitat.

Aquesta corona molta gent se l'ha posat
però no necessàriament al cap.

Es una corona una mica peculiar,
perquè no fa falta ser rei per poder-tela
posar.

Jo en un moment me la vaig posar,
i no t'imagines el que em va passar.

Un món de colors vaig visualitzar,
amb flors d'uns colors, que l'ànima em
van canviar.

Però per desgràcia aquest món espectacular,
va desaparèixer en instants.

La pena que em va fer,
amb cap desgràcia es pot comparar.
I si us penseu que això no és veritat,
espereu que us ho vaig a explicar.

El meu poema té un significat,
en el recorregut de la vida està inspirat.
Quan et poses la corona és quan ets petit,
i per a tu, tot es divertit.
Poc a poc d'aquest món et vas allunyant,
és la part de la vida en la que et fas gran.
Es un moment de la vida,
que encara no he experimentat.
Segur que tothom que sigui gran i lle-
geixi aquest poema,
records de quan era petit al cap li venen.
Si t'ha agradat aquest poema no vull
que aplaudeixis,
només vull que en el teu passat et sumer-
geixis.

AUTOR/A Adnan Hegab El Khamlichi
NIVELL 3è

TU DECIDEIXES EL FUTUR

Vaig tenir un somni,
on tenia el futur fet,
fins ara que ja estic despert,
jo era policia i detenia als dolents,
i sempre guanyava la justícia.

Espera ,espera, espera,
crec que no era així,
jo era arqueòleg,
i desxifrava el passat,
fòssils, dinosaures i com era el món medieval!
Desxifrava les meves preguntes,
com per exemple: d'on van sortir els humans?

Espera, en una part del somni,
vaig veure una nau espacial,
crec que era un astronauta
i descobria planetes i altres llars.

AUTOR/A _____
NIVELL _____

Però en el somni sortia de tot,
i que passa si sóc poeta?
podria haver fet un bon poema,
d'algun bon tema,
de l'espai o de la Terra.
Però el meu futur no
està decidit encara,
si vull o canvio de sentit,
potser no sóc policia i sóc bomber,
o no ser arqueòleg i ser mariner.

Per això he de treballar dur,
i així el món canviarà,
la gent em seguirà,
i molt s'esforçaran.

I EL MÓN MILLORARÀ

MAMA

Mama,
et porto al meu cor
tu m'estimes
i jo sento amor.

Sense tu
no existiria
i moriria.

Jo amb tu
em sento protegida,
em sento feliç
de estar a la teva vida.

La meva mare
té dies bons i dolents
perquè té una malaltia
que ningú entén.

Per culpa de la malaltia,
a vegades la meva mare plora,
però no perquè sigui dèbil,
sinó perquè porta molt de temps sent forta.

Els seus dies són llargs i complicats,
per culpa d'aquesta crueltat.

Ella sempre intenta tenir un somriure a la cara,
encara que a vegades la seva malaltia no li deixava.

Potser no plora...
però li fa mal.
Potser no ho diu...
però ho sent.
Potser no ho demostra...
però pateix.

Però al final a la nostra vida
tot podrà ser possible.
Si ho intentem
ho aconseguirem.

AUTOR/A Làia Sanchez Badia

NIVELL 6è

Pensa

Els tan tristos i oblidats
que a més són ignorats
Es passen la vida entre fronteres
ja que pel seu color no entren!
Com es deuen sentir?
No tenen llibertat!
Alguns són perseguits!
I a sobre els polítics
ho deixen tot així!
Els conserven l'esperança
i jo també
de que s'obrin les barreres
i que no importi el color de pell!
No vull veure més notícies
de persones sense llar!
Els necessiten la nostra ajuda
és urgent, ha de ser ja!

AUTOR/A Joel Escobar Zamora

NIVELL 6èA

LA VIDA

No et vull fer plorar
tampoc vull fer-te reflexionar
Vull parlar-te d'una amiga
que a vegades pot ser també una enemiga,
el seu nom és Vida
i et farà sentir bogeria
Serà el teu acompanyant
fins que suiguis molt gran.
Ella sempre t'ha vist
des que eres molt petit.
T'ha acompanyat l'escola
I també ho farà a l'institut
I pel camí ha jugat i jugarà amb tu.
També en el primer treball
On et pot fer sentir realitzat
Per últim davant la mort
On ja no tindràs ni desgràcia ni sort.

NARRATIVA

"El món dels contes" Exaequo		
Mar Rosales Andrades	2n de Primària	Escola Amat Verdú
"El nen mag" Exaequo		
Sahara Martín Garrido	2n de Primària	Escola Marianeó
"La dent de la Marta"		
Rubén García Martínez	2n de Primària	Escola Rafael Casanova
"La ballarina i el ballari" Exaequo		
Alma El Yaagoubi	2n de Primària	Escola Can Massallera
"El misteri" Exaequo		
Daniel Madias Gazquez	2n de Primària	Escola Benviure
"Pau i guerra"		
Júlia López	3r de Primària	Escola Llor
"El nen i l'estel"		
Nayara Montenegro	3r de Primària	Escola Casablanca
"La Tina i el monstre gegant" Exaequo		
Elena Álvarez Roldán	3r de Primària	Escola Joan Bardina
"L'elefant i el lloro" Exaequo		
Gisela Galisteo López	3r de Primària	Escola Santo Tomás
"Tot el que penso es fa realitat" Exaequo		
Aina Boladeras Carnota	4t de Primària	Escola Rafael Casanova
"Princesa d'intercanvi" Exaequo		
Sofia Jiménez Torres	4t de Primària	Escola Amat Verdú
"El misteri de l'anònim"		
Álvaro López López	4t de Primària	Escola Vicente Ferrer
"L'aventura al bosc màgic"		
Nerea Pineda Conde	4t de Primària	Escola Joan Bardina
"Els bromers seriosos"		
Biel Romero Serrano	5è de Primària	Escola Benviure
"El pop que volia descobrir el món"		
Pablo Belmonte Guerrero	5è de Primària	Escola Amat Verdú
"La tortugueta"		
Natalia Martos	5è de Primària	Escola Casablanca
"El càncer"		
Judit López	6è de Primària	Escola Antoni Gaudí
"Mai facis el que no t'agradaria que et facin"		
Aina Borrás Fora	6è de Primària	Escola Joan Bardina
"L'oreneta" Exaequo		
Laila González Pino	6è de Primària	Escola Benviure
"El camí del bosc" Exaequo		
Laila Dordella Andreo	6è de Primària	Escola Amat Verdú

EL MÓN DELS CONTES

Fa molts anys hi havia dues nenes,
Una es deia Aiel i l'altra Clara, i juntes
formaven un gran equip. Vivien en una casa
a mitat d'un bosc i un dia van sortir de
Casa Nova, sense dir res als seus pares, van agafar
menjar i moltes coses més. Després van anar a
la muntanya i es van trobar a uns tronc,
darrera d'elles havia fades, criatures màgiques
que se les van emportar a un món màgic
perquè necessitaven ajuda. Les nenes
estaven molt contentes de poder-les ajudar.
Van anar amb elles i van descobrir un món
on estaven tots els personatges dels seus
contes. Estaven en perill perquè ja no l'ellien
i estaven a punt de desaparèixer. Les nenes
es van posar molt tristes i es van posar

tristament que tornarien a llegir cada mitjorn
tal de que no desapareguessin. Així ho van
fer, van tornar a casa seva i cada dia
abans d'anar a dormir llegien una estoneta.
I et aquí un gat i un gos que cantaven i ho feien.

EL NEN MAG

Hi havia una vegada un nen que volia ser un gran mag. Volia ser molt famós, que tothom parlés d'ell en els pobles i ciutats. Aquest nen era un nen que s'esforçava i practicava molt, però molt. Els seus pares estaven molt orgullosos d'ell. Era un nen que sempre s'esforçava molt per aconseguir allò que volia. La gent del seu poble estava al·lucinateda de tant que feia els trucs de màgia. El dia de la gran actuació el pobre nen es va quedar en blanc, però el públic li va fer un gran aplaudiment i va rebre una forca molt especial. Ara el nen va pels pobles explicant a tots que és molt important

esforçar-se per aconseguir tot allò que volen. El nen feia màgia de veritat, però això seria un secret entre nosaltres.

LA DENT DE LA MARTA

Hi havia una nena que es deia Marta i se li va caure una dent. La nena es queixava molt.

Un dia al pati se li havia caigut i estava molt nerviosa perquè era la seva primera dent.

- Que bé, la posaré sota el coixí aquesta nit - es va dir la Marta.

A l'endemà anava a veure el regal, però no li havien portat res perquè a la nit la dent se li havia caigut al terra, i es va posar molt trista.

L'Angelet de les dents estava molt enfadada amb la Marta, se li havia caigut una dent i no se l'havia posada sota el coixí!

La Marta volia trobar l'Angelet de les dents.

Mirava i remirava pel coixí, mirava i remirava per l'habitació i no la trobava.

La va buscar pel menjador i la va veure distreta a la taula.

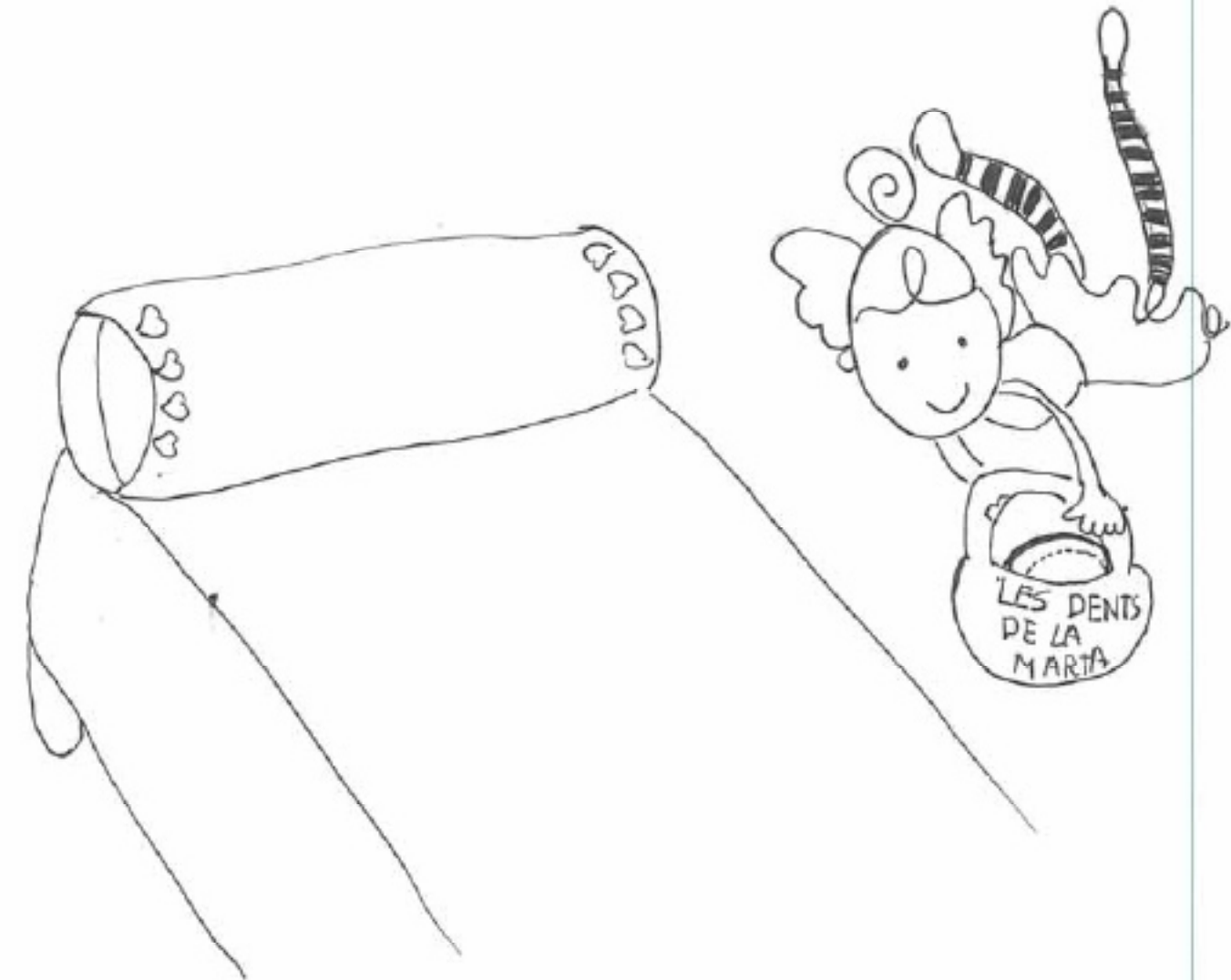
Uavors, li va deixar una nota: "Angelet de les dents, se m'ha perdut la meua dent!"

L'Angelet, en veure la nota, es va posar molt contenta.

A l'endemà, la Marta va tenir una grata sorpresa, sota el coixí li van deixar una bosseta per les dents amb un dineret.

I vet aquí un gat i vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

La ballarina i el ballari.

Hi havia una vegada una ballarina que volia tenir noi. Va buscar per tota la ciutat i no el trobava, fins que un dia estava asseguda en un banc i la veia saludar un ballari.

La ballarina i el ballari es van enamorar, però a ell li semblava que amagava alguna cosa.

Un dia va veure que tenia unes orelles com un elfo.

- Ja no m'agrades perquè ets un elfo - li va dir el ballari.

- No sóc un elfo sino una ballarina - va contestar-li.

- I perquè tens les orelles així?

- Perquè les tinc així, però tinc moltes altres coses bones.

M'agrada ajudar a les persones.

- M'ho pensaré - i se'n va anar.

Al cap d'uns dies va tornar i li va dir que ja havia pensat que tenia raó.

- Lo important es ser bona persona.

Es van abraçar, van estar junts per sempre.

EL MISTERI!

Hi una vegada una nena

que es deia Maria que passejava per la platja.

De sobte a la Maria li

persegua una rosa,

ella corria i allà li persegua, no es desenganava.

Va aparèixer un nuvol

que tapava el sol i allà es va

apagar. La Maria va descobrir

que era allò, era la seva ombra!

AUTOR/A Júlia López

NIVELL 3r d' E. P.

PAU I GUERRA

L'any 2010, a l'hospital de Sant Boi, van néixer una nena i un nen el mateix dia. Els pares d'aquests nens es coneixien i eren molt amics. Els pares de la nena li van posar Pau de nom i els pares del nen van decidir posar-li Guerra.

La Pau tenia els cabells castanys, els ulls verds, era alta i prima. El Guerra també tenia els cabells castanys, però els seus ulls eren de color marró fosc i era baixet i prim. Anaven junts a l'escola, la Pau sovint pensava que el Guerra era molt dolent pel seu nom i per això, no volia ser amiga d'ell. Es pensava que era un noi molt trapella i entremaliat! Així doncs, mai jugaven junts. Quan els seus pares li deien que havien quedat amb els pares del Guerra, ella preferia quedar-se sola a casa o anar-se a casa de la seva àvia.

Un dia al pati de l'escola, la Pau va tenir un problema amb uns nens que es burlaven d'ella. El Guerra se la va trobar en un racó del pati i la va veure molt trista. Va decidir apropar-se a ella i preguntar-li perquè estava tan trista i plorant. La Pau li ho va explicar tot. El Guerra li va dir que ell l'ajudaria parlant amb aquells nens i que s'havia d'animar i no fer cas de tot allò que li diguessin els altres. La Pau es va quedar molt sorpresa i va decidir acceptar l'ajuda del Guerra. Al dia següent, el Guerra va parlar amb els nens que es burlaven de la Pau i va aconseguir que no la molestessin més. La Pau no s'ho podia creure, pensava que el Guerra no arribaria a complir la seva promesa. La Pau li va donar les gràcies mil vegades! Al cap d'uns dies, la Pau va començar a apropar-se més al Guerra i van començar a fer-se molt amics. Els pares de la Pau i del Guerra es van posar molt contents perquè darrerament ja no es veien gaire i de nou, tenien un bon motiu per a passar més temps junts.

Finalment, la Pau va aprendre una gran lliçó: "Mai més tornaré a pensar que una persona és bona o dolenta sense haver-la conegut abans!!!". I així acaba la història d'aquesta bonica amistat!

AUTOR/A NAYARA MONTENEGRO

NIVELL 3r B

EL NEN I L' ESTEL

Hi havia una vegada un nen a qui li agradaven molt els estels, li agradaven tant que es passava totes les nits mirant el cel des de la finestra... Fins que un dia, el nen va trobar un estel, el més bonic de tot el cel, i es va convertir en el seu preferit.

Cada nit el veia al cel, fins que va arribar un dia que no el veia. El nen va sortir corrent cap al carrer. Va començar a caminar, buscant-lo una bona estona, però es va adonar que s'havia perdut i no sabia tornar a casa.

El nen buscava entre la foscor la seva casa, però no trobava el camí de tornada. Llavors va començar a brillar i a moure's un estel, semblava que li volia ensenyar el camí de tornada. Va començar a seguir l'estel i per fi va trobar casa seva.

El nen va tornar a la seva habitació i li va donar les gràcies a l'estel des de la finestra. El nen va dormir molt feliç, sabent que tenia un nou amic.

La Tina i el monstre gegant.

Fa molt i molt de temps hi havia un poble en el que només els més rics podien ser alcaldes. La gent lluitava perquè no era just, però a la Tina, una noia molt decidida que vivia al poble, no li agradava lluitar.

- Poble, fem una votació, no cal lluitar.

- Va dir la Tina a sobre d'una cadira. Llavors el poble va votar. Però els més rics van votar als rics i els pobres als pobres i van quedar empat. Tot el poble estava enfadat amb la Tina i amb la seva idea. Van passar dies, mesos

i va arribar al poble un monstre gegant i el poble va decidir posar-se d'acord.

- Hem de donar-li de menjar - va dir un home ric.

- No, hem de lluitar! - va exclamar l'anterior alcaldessa. Va passar una setmana i no es posaven d'acord. La Tina estava molt amoïnada perquè ningú es posava d'acord i el poble no volia escoltar-la ni fer-li cas. Llavors va

anar al bosc on estava el monstre i va lluitar pel seu poble. Va tornar corrent al poble i va dir:

- El monstre és mort!

- Per què t'hem de creure a tu?

- Perquè he portat el seu cor.

- Visca, visca, estem salvats! Llavors es van fer altres votacions i tot hom va votar la Tina i va ser l'alcaldesa i al poble li van posar de nom: "El monstre gegant".

I el símbol del poble va ser el cor del monstre.

L'ELEFANT I EL LLORO

Hi havia una vegada un elefant i un lloro que vivien a la selva i volien ajudar a les plantes. Un dia la selva estava molt i molt bruta! Què podrien fer? Doncs, van recollir la brutícia. L'elefant amb la seva trompa i el lloro volant. Entre els dos ho van recollir tot.

- Ho hem aconseguit- diu l'elefant.
- Sí. Molt bé! Missió complida! – diu el lloro-

Al dia següent...

- Una altra vegada!!!- diu el lloro- No pot ser possible!! Elefant, vine!
- Què passa?- contesta l'elefant- vinc suant!
- Què tot està brut una altra vegada!!!
- No passa res, ho netejarem- va dir l'elefant-

Els dos animals, ho van deixar tot net.

- Per què no ens amaguem i mirem qui fa aquests desastres? – diu el lloro- .
- D'acord!- diu l'elefant-

Estan hores i hores, fins que s'adormen i quan estan dormits ve el sospitós i ho torna a fer. L'elefant es desperta perquè va caure una branca.

- Desperta't, desperta't! Mira!- crida l'elefant-
- Què passa, què passa? – diu el lloro-
- Què ha tornar a passar!!
- El què?
- Tu què creus?- diu l'elefant-

Els dos amics ho van recollir tot, però aquesta vegada van posar una trampa. Van estar cinc hores esperant, i al final Xaff!!

- Ha picat, mirem qui és!!- diu el lloro-
- És el mico!!!- diuen tots dos alhora-
- Perdó, perdó! De veritat, deixeu-me marxar- plora el mico-
- Per què ho has fet?- pregunten els dos amics-
- Perquè els humans em treuen els plàtans i m'he enfadat! No ho he pensat, si us plau, deixeu-me marxar!- diu el mico-

El deixen anar i mai més va embrutar la selva.

TOT EL QUE PENSO ES FA REALITAT...

Avui m'he llevat una mica rara, i... PUM; PUM!! (dos cops forts a la porta...)
Pensava que era un lladre i... HO ERA!! Vaig cridar ben fort:

- Mama, maaaaaaa!! Un lladre, un lladre ha entrat a casa. Ajuda'm!!

I el lladre va desaparèixer com si fossin imaginacions.

Més tard, a l'hora de dinar hi havia verdura per menjar i no m'agrada gens. Vaig pensar... És gelat, és gelat, és gelat... i es va convertir en gelat!!

Així que vaig arribar a la conclusió que tot el que pensava es feia realitat. Sabent això vaig pensar que estava en un parc d'atraccions, i... PUM! De cop i volta em trobava al parc d'atraccions a dalt d'una muntanya russa cridant i quasi em va surt el fetge per la boca.

Després d'aquesta aventura vaig pensar que m'agradaria que estiguessin els meus amics per poder jugar. Si ho pensava vindrien!

PUM!! Pffffffftttttttttttt...

Quant fum hi havia! D'entre el fum van sortir els meus amics i ens vam posar a jugar tots junts. Perquè la festa fos divertida vaig pensar que estava al "Nanassos" i algú em va tocar per darrera i em va dir: - Hola Aina! Em vaig espantar moltíssim perquè quan em vaig girar era el... Nanassos!!

Va ser un dia molt divertit, vam veure un espectacle i ens va ensenyar màgia. Però faltava alguna cosa, faltava la família i... PUM!! Pffffffftttttttttt va venir la meua família d'entre el fum i ens ho vam passar bomba.

Al dia següent ja no tenia aquell poder, ja no podia fer real el que pensava. Però encara i així...

ERA FELIÇ!!!!!!

PRINCESA D'INTERCANVI

Fa uns 44 anys al 1975 hi havia una noia que es deia Helga. El seu nom volia dir "reina de les batalles". Va néixer a Londres, amb uns pares sense diners, però molt agradables. L'Helga era molt afortunada de tenir al seu pare Erik i a la seva mare Claudia. El seu pare estava intentant treballar on fos i la seva mare comprava quadres per pintar. L'Helga era molt educada, no volia que ningú perdés el temps ajudant-la.

Un dia, van picar a la porta, van obrir i hi havia un noi jove llegint: Estimats senyors i senyores de la ciutat de Londres, el Rei Carlos diu que la seva filla, la princesa Abril, està malalta i el metge li ha dit que ha de reposar durant 3 mesos. El cas és que estan buscant una princesa d'intercanvi. Buscarà per tot el poble i la que més s'assembla a ella, serà la princesa durant 3 mesos, és clar. Ha de tenir 13 anys, els mateixos que els de l'Abril.

L'Helga estava molt il·lusionada perquè ella tenia 13 anys, sabia expressar-se molt bé i sempre jugava a les princeses de petita, però clar, sabia que les nines no eren el mateix que la realitat. No es va motivar gaire més perquè sabia que mai l'escollirien. Passaven els dies i els senyors del regne seguien buscant a la princesa ideal.

Una setmana després, van picar a la porta de casa seva, van obrir i van veure a un noi que buscava a la princesa. L'Helga es va il·lusionar molt, i el senyor va trucar al rei Carlos, va avisar que ja havien trobat a la princesa d'intercanvi. Van pujar a una limusina i la van portar al palau del rei. L'Helga va passar les proves de valentia, sinceritat i elegància.

Van passar 2 mesos gairebé 3 i tot hom preferia a l'Helga en comptes de la princesa Abril, la princesa de veritat, inclús el rei Carlos! Van fer tots una reunió decidint si deixar a la princesa Helga o la princesa Abril.

AUTOR/A Sofia JiméñezNIVELL 4t

Vull que m'ho digueu vosaltres, estimats lectors, a qui creieu que escolliran? A l'Helga o a l'Abril? Com no, van escollir deixar a l'Helga, perquè a part de la valentia i el respecte que tenia per tothom, era alegre i amable, tot el contrari que l'Abril, que era contestona, sempre estava enfadada i no respectava a ningú. Van fer una catifa vermella per presentar a tothom la nova princesa Helga. Això li va ajudar molt als pares, que van poder comprar-se una casa molt moderna i no els faltava ja de res. I van viure feliços i van menjar anises.

AUTOR/A Álvaro López LópezNIVELL 4t

EL MISTERI DE L'ANÒNIM

A una mitja gorce, al laboratori del científic boig Frankenstein, ell estava creant un experiment que consistia en fer un creador de vida. Però un càlcul no li va sortir bé i en comptes de fer un creador de vida, va fer un creador de mort! Tot es va descontrolar i amb una explosió va néixer l'Anònim. 13 de febrer, el Pentagon, centre d'informació militar. El general Frank, cap de les gorges de terra, ha convocat una reunió amb els altres caps de l'exèrcit sobre la situació de l'Anònim, el seu acompanyant és el sargent Jack. El general Frank li va dir al sargent Jack que avisés al comissari Wilson, cap de la policia de Washington, que investigués sobre qui és l'Anònim i qui o que l'ha creat. Després, el comissari Wilson va buscar i rebuscar per la ciutat però no va trobar ni rastre de l'Anònim. 17 de febrer, Light Street, carrer del sud de Washington. A casa del sargent Jack, el seu fill, el Luca, està sol dormint a la seva habitació. Però a la finestra hi ha una ombra maligna. El Luca no s'assabentava d'això, l'ombra obre la finestra i es disposa a matar al nen. Però, de sobte, el seu pare torna a casa i veu a l'ombra, puja les escales corrent, obre la porta, l'ombra té un ganivet, el sargent agafa el seu revòlver i dispara a l'ombra però desapareix! Tot torna a la normalitat. Van trucar a la policia i el pare li va explicar tot al comissari Wilson. Els dos van pensar que l'ombra era l'Anònim. 22 de febrer, laboratori del científic boig Frankenstein. L'Anònim torna al lloc on va néixer i està creant dos coses: un exèrcit de persones gorgues i un creador de terratriemobles. A la porta del laboratori estava el sargent

Jack amb un escuadró de soldats espia per veure si l'Anònim estava allà. Quan van veure a l'Anònim, tots van treure les armes però el sergent Jack li va dir que els seus enemics eren més i que esperessin reforços. Però un soldat gosc va sortir del laboratori, els va veure, un soldat bo li va disparar, va sonar l'alarma i tots es van armar. Va sortir l'Anònim amb gúria, va buscar, no trobar a un soldat i de sobte el va matar amb un poder inimaginable. Per sort, va venir la policia amb el comissari Wilson, van matar a tots els soldats gosc, van perseguir a l'Anònim però es va muntar en una moto geta de gosc. El comissari Wilson el va perseguir amb el seu cotxe i el sergent Jack va anar a desactivar el creador de soldats gosc i el creador de terratrèmols. A la persecució el comissari i l'Anònim van recórrer tota la ciutat. L'Anònim va provocar molts destruccions i morts durant la persecució. Al laboratori el sergent Jack ja ha desactivat el creador de soldats gosc i el creador de terratrèmols, el laboratori va explotar però el sergent Jack va sobreviure i l'Anònim va desaparèixer per no tornar mai més.

L'AVENTURA AL BOSC MÀGIC ★★

Hi havia una vegada una nena que es deia Maria, a ella li agradaven molt les aventures, llavors va trucar al seu millor amic en Joan, per dir-li si volia anar a visitar el bosc màgic. Al Joan li agraden molt les aventures, per tant va dir que sí. Més tard, es van veure al bosc, era molt verd amb flors de colors i papallones parlants.

Quan ja estaven dins van veure fades i arbres de colors. La Maria, quan va veure tot això, va pensar que li agradaria que més gent coneixés aquest lloc tan màgic. Llavors allà mateix va treure una geta i la va enviar per tot el món.

Quan menys s'ho esperaven estava tot ple de gent. El Joan va veure una estrellita que s'hi il·luminava quan entrava la gent. Es van quedar allà fins a les dotze de la nit, que va ser la part més divertida, ja que la Maria li va dir al Joan de fer una festa. El bosc, al escoltar això, va organitzar una festa amb pastissos, magdalenas, xocolata i moltes coses més.

Al dia següent tot va aparèixer normal, llavors van decidir anar a casa a explicar-li als seus pares el que havia passat.

Els seus pares van alucinar i els hi van dir que podien quedar-se allà quan vulguessin.

ELS BROMERS SERIOSOS

Hi havia una vegada un nen que no reia mai. El nen es deia Macaco. Un dia es va trobar un cartell d'un ofici ben estrany:

T'AGRADA FER BROMES PERÒ NO ET SURTEN?
ETS AVORRIT I MAI NO RIUS?
TRUCA A
BROMES PERFECTES
BROMERS DESDE 1983
654 87 69 80

Va anar a la biblioteca i va buscar informació amb la mateixa cara d'abans. Això és el que va trobar:

"Persona especialista en bromes (tant gracioses com pesades). Es contracta especialment per a fer riure a persones extremadament serioses. Si tens ganes de fer-li una broma a un amic teu però no saps quina, aquest és l'ofici perfecte".

SINÒNIMS

Crea-riures

JaJaFer

Contractar a un bromer va ser igual de fàcil que demanar una pizza, però és clar els de telepizza no et distreuen amb acudits tan dolents com "van dos i es cau el del mig"...

Al cap d'una estona va arribar el bromer, amb la seva moto i només entrar tot era un caos, li va fer tot tipus de bromes, com ara coixins de pels, pots pica-pica, però res de res, Macaco seguia amb la cara aquella de seriós total.

-Casundena!!!! -deia el bromer

- Això és un problema...

El bromer de cop va començar a estar més seriós de lo normal. Què carai li passava?

Macaco va trucar a un altre bromer i li va encomanar immediatament la seriositat.

I, així, l'un rere l'altre, va anar encomanant a tots els bromers del món.

Mentrestant, un veí demanava bromes a domicili i va veure a tots aquells bromers seriosos sortint de casa de Macaco. Va trucar a un detectiu de bromes perquè investigués el cas.

Deu dies després, el detectiu va concloure que el que generava l'extinció dels bromers era Macaco, va anar a veure'l a casa seva i li va explicar un acudit tan graciós que no parava de riure.
-Hahahaha! Hahahaha! Hahahaha!
I vinga a riure!
- Hahahaha! Hahahaha!
I tots els bromers seriosos van començar a riure també i un a un es van anar curant.
I gràcies a aquest detectiu ara podem demanar bromes a domicili.
US ANIMEU?

654 87 69 80

El Pop Que Volia Descobrir El Món...

Hi havia una vegada... un pop que es deia Pol.

El Pol vivia en un escull amb la seva família. Des de petit li deien que no hi havia res més a part d'aquell escull però ell no s'ho creia. Sempre al llevar-se veia el mateix. Cada dia seguia la mateixa rutina: despertar-se, preparar-se per anar a l'escola, treballar tot el dia i anar-se'n a dormir.

Un dia el Pol estava fent classe i, aleshores, va preguntar al seu professor:

-Professor, no hi ha res més a part d'aquest escull? Perquè en la meua opinió, segur, al 100%, que hi ha d'haver més coses, però tots em diuen cada dos per tres que no hi ha res més...

El Pol va fer una pausa:

-Vostè em comprèn, o comparteix la meua idea?

De cop i volta, tots, afegint-se el professor, van començar a riure:

-Ha, Ha, Ha!!!

-Hi, Hi, Hi!!!

I, de sobte, el professor va dir entre rialles:

-A veure, Pol, tothom sap, fins i tot els nadons, que no hi ha res més! I, a més a més, què vols a part del que ja tenim?

El pop avergonyit es va quedar callat.

Aquell mateix dia, a la nit, el pop va formular la mateixa pregunta a la seva mare, i la seva mare li va dir:

-Fill meu, com pots tenir aquestes coses al cap?

Aleshores, el pop trist va apagar el llum i es va adormir.

Al següent dia, el Pol es va estirar en una roca i va veure unes aus migratòries, que van aterrar al seu costat. El Pol va pensar que n'hi havia per llogar-hi cadires, perquè les aus venien de fora de l'escull. Així, doncs, com li podien dir que no hi havia res més?

Encuriósit va preguntar:

-Perdoni, d'on vénen???

Una au va respondre:

-Venim del riu.

Ell va exclamar:

-Què és això d'un riu? Em podria descriure què és un riu?

L'au va replicar:

-Un riu és una extensió d'aigua dolça; aquell lloc està ple com un ou d'éssers vius i té menjar abundant.

AUTOR/A Pablo Belmonte Guerrero

NIVELL 5è (2/2)

El pop, més content que un gínjol, va preguntar:

-Per on s'hi va?

L'au li va explicar:

-Has d'anar cap al nord-oest, el trobaràs a uns 30 km aproximadament.

Llavors el Pol, decidit, es va preparar, i, sense dir res, va marxar.

El Pol va passar fortes tempestes i moltes dificultats. A mig camí es va trobar un abisme marí, tot estava fosc, i al final es va perdre. Va veure una llum que semblava un cuc, i, quan estava a punt de menjar-se'l..., un peix va aparèixer com per art de màgia. El Pol el va reconèixer: era una anguila. De sobte, el pop va córrer com un guepard i es va camuflar en una roca, però l'anguila el va trobar i li va mossegar el tentacle. Va sagnar. El Pol va veure la sortida i va fer un últim esforç: córrer per a poder escapar i... ho va aconseguir! L'anguila tenia sensibilitat a la llum i no el va poder seguir. Li feia mal el tentacle, però va seguir el camí.

Al dia següent estava just al davant de la desembocadura del riu! Ell, emocionat, va començar a avançar i a mesura que ho feia es cansava més, es sentia més dèbil... En general, cada cop estava pitjor. En un determinat moment es va aturar a descansar i, aleshores, un salmó que passava per allà va exclamar sorprès:

-Què hi fas aquí, noi?

El pop va dir cansat:

-Estic... explorant... el... riu.

El salmó va cridar:

-Però no saps que els animals d'aigua salada no poden viure a l'aigua dolça? Si hi estan massa temps es moren!

Però el pop no li va fer cas, i va seguir. Es va aturar a descansar (una altra vegada) i va notar que una au molt estranya l'estava observant des de la branca d'un arbre. I en un moment donat... l'au va caure en picat sobre el pop! El va agafar amb les seves urpes i se'l va emportar volant. Però aleshores el Pol li va llençar tinta i l'au el va deixar caure al riu. Va aconseguir despistar-la, però cansat i ferit ja no podia més.

Continuava avançant, però arribat un punt es va desmaiar. Abans de perdre totalment la consciència va pensar que almenys havia viscut una aventura i finalment havia vist un nou lloc.

Es va despertar al seu llit. I va veure que els seus pares eren amb ell. Va preguntar que què havia passat. Li van dir que com que no el trobaven l'havien començat a buscar... i, finalment, l'havien trobat i l'havien portat a casa.

Quan va tornar a l'escola no van burlar-se d'ell, però tampoc es van disculpar.

La vida del Pol va tornar a ser la mateixa però ell estava content per haver aconseguit el que s'havia proposat.

Ja us imagineu el que va passar després... Va viure moltes aventures, va veure nous llocs, etc. Tot això amb esforç i determinació. Potser no va ser el més fort, ni el més valent, ni el més intel·ligent, però va ser el més feliç possible. Tan feliç com volia ser de petit.

AUTOR/A NATALIA MARTOS

NIVELL 5è A

LA TORTUGUETA

Hi havia una vegada una petita tortugueta anomenada Tortu, feia poc temps que havia nascut i per tant no coneixia gaire totes les criatures del mar.

Li agradava molt nedar i veure els altres peixos i animals voltar pel fons marí, ella sabia perquè ho havia escoltat d'altres animals que els taurons eren molt perillosos i totes les criatures els tenien por.

Un bon dia, mentre la Tortu nedava tranquil·lament pel fons del mar, va topar-se amb un tauró. Ella es va espantar molt, tant, que de la por va quedar-se paralizada sense poder bellugar cap aleta. El que ella no sabia és que aquell tauró era diferent:

- No t'espantis, que no et menjaré – va dir el tauró

- Si home! Ets un tauró i ben segur que em menjaràs!

- No! Saps perquè?

Ella va fer que no amb el cap i el tauró li va dir:

- Doncs és que soc vegetariana.

- Ostres! - La Tortu no s'ho podia creure però en sentir aquelles paraules va poder nedar de nou.

Des d'aquell moment la Tortu havia fet un nou amic, més ben dit, el seu únic amic. Eren inseparables i aviat es va estendre el rumor per tot el fons del mar sobre l'estranya parella d'amics.

Un dia mentre nedaven i jugaven a fet i amagar entre els coralls la Tortu va preguntar:

- Recordes que el dia que ens vam conèixer em vas dir que eres vegetariana? - El tauró va assentir – Et volia preguntar perquè ets vegetariana?

Ell va contestar:

- Perquè la meva mare es va morir d'un mal de panxa molt greu de tant menjar peixos i altres animals. Des d'aleshores el meu pare i jo som vegetarians.

- Ostres, ho sento molt amic.

- No passa res, tranquil·la.

Es van fer una forta abraçada i van continuar la seva amistat per sempre més.

AUTOR/A Judit López

NIVELL 6è
El càncer

Dilluns 3 de Desembre de 2017, a Barcelona.

Érem a l'hospital de Bellvitge, feia poc havien tocat les 11:00 de la nit i estàvem molt cansats. Portàvem des de les 9.00 allà, ja que ens tocava estar a aquella hora però, l'hospital estava ple a vessar i no ens varen agafar fins les 12:46. Vam entrar a la consulta i el nostre metge habitual, un home vell amb barba blanca i cabell curt no hi era, en el seu lloc hi havia un metge jovenet, ni alt ni baix i molt molt prim. Havia de tenir més o menys 23 anys. Ens va fer entrar a una mena de sala on estàvem ell i nosaltres, ningú més, ni càmeres ni metges darrere un vidre. Ens va dir que estava apunt de comunicar-nos una notícia que ens canviaria la vida. Tant de bo no hagués tingut raó... **LA MEVA MARE TENIA UN CÀNCER MOLT FORT QUE LI PODRIA ACABAR PROVOCANT LA MORT!** Me'n recordo de la reacció del pare i dels plors de la mare. Me'n recordo de les preguntes que va fer l'àvia quan la vam trucar i el disgust de la tieta quan ho va saber. Era un cop dur, molt dur. Durant tot el camí cap a casa vàrem romandre callats, quina sort que el silenci es va trencar per una trucada al timbre de casa. Era el repartidor de menjar ràpid que ens venia a portar una pizza, com sempre meitat de formatge i meitat de barbacoa. Normalment ens la menjàvem mirant la tele però, aquell dia... aquell dia va ser diferent.

Dijous 6 de Desembre

A l'escola tothom em tracta diferent des de que s'han assabentat del càncer de la meva mare. Suposo que es pensen que si ella ho té jo també ho haig de tenir i per això em deixen de costat a l'hora de dinar, del pati, als treballs de física...

Uns mesos més tard...

Jo estava a casa sola fent deures, quan va arribar una carta adreçada a la meva mare i al meu pare, semblava IMPORTANT. Les meves ganes d'obrir-la es contrastaven amb els meus records d'aquella visita a cal metge. Passaven els minuts i la meva temptació creixia, més i més. Sort de l'aparició dels meus pares amb un paraigües i els dos vestits de 21 botons.

Estimada senyora Maria Dolors,

Recentment hem invertit diners, temps i esforç en una nova màquina de la qual vostè n'obté beneficis. És diu Convector48502220 i serveix per detectar quina mena de càncer té i el tractament que servirà per tractar-lo i combatre'l.

Té cita el Diumenge 14 d'Abril a les 15:30h.

AUTOR/A Judit López

NIVELL 6è

Diumenge 14 d'Abril

Diumenge 14, Barcelona a l'Hospital de Bellvitge, 15:48h. Portàvem més o menys un hora a l'hospital. Cada vegada que cridaven algú ens aixecàvem de la cadira, agafàvem les coses i sospiràvem, sospiràvem perquè ens adonàvem de que no ens cridaven a nosaltres. Sortien persones amb cares i pensaments diferents.

-A mi m'ha semblat fenomenal!- va dir un senyora amb un barret de llana.

- Doncs a mi, m'ha semblat una merda- deia el seu marit, Antonio (el nom l'havia escoltat abans).

La meva mare posava cares que no havia vist mai a la meva vida. Des de cares de fàstic fins a cares de decepció passant per totes les que et pugis imaginar.

-POSSA EL NOSTRE NOMBRE 66! SALA 6!- vaig dir.

Vàrem deixar a la meva mare entrar sola ja que vam pensar que era un tema personal i de molta privacitat. Quan va sortir i per un moment va estar a punt de plorar (mai l'havia vist així d'emocionada) hi **havia un tractament que l'ajudaria a curar el seu càncer.**

DILLUNS 15 D'ABRIL

Hem tornat a la normalitat, se'm fa estrany dir-ho però, hi hem tornat. Avui és dilluns i no toca pizza però, ho volíem celebrar. Vàrem trucar al DOMINO'S PIZZA i com sempre vam demanar una pizza familiar meitat de formatge meitat de barbacoa. Quan va arribar vàrem encendre la tele... **QUINA SENSACIÓ** feia molt que no menjàvem pizza mirant la tele.

UNS MESOS MÉS TARD...

LA MARE S'HA RECUPERAT! No puc expressar els meus sentiments però, us els podeu imaginar... **TOT TORNA A SER COM ABANS.**

Mai facis el que no t'agradaria que et facin

En Jan, com cada dia, va entrar a la classe i només entrar-hi ja va sentir riures i insults que anaven cap a ell. Abans d'asseure's es va mirar el vestit de princesa que portava posat cada dia, per veure si tenia alguna taca. Un cop assegut va agafar un bolígraf del seu estoig rosa. El professor va entrar a la classe i tots els alumnes es van asseure al seu lloc. Al sonar el timbre en Jan va guardar el seu bolígraf, va tancar els llibres i se'n va anar. Caminant pel passadís va escoltar una veu darrera seu que li deia: "per què nosaltres?". En Jan es va girar i va veure a la Berta, una nena amb dues cuetes, unes ulleres molt grosses i bràquets. La Berta es va presentar i va començar a parlar d'un concurs que hi havia el mes que ve a l'escola per canviar-hi coses que no els agradaven. Es veia que la Berta ja ho tenia tot pensat. La idea de la Berta per a presentar-se al concurs era: volia buscar famosos que haguessin patit "bullying" de petits i fer un mural per demostrar el que patien nens com ella i en Jan cada dia. A en Jan li va agradar la idea.

Cada dia anaven els dos a casa de la Berta i cercaven informació mentre completaven el mural i preparaven el guió.

Va arribar el dia de la presentació on tothom estava assegut davant de l'escenari. Primer van parlar el Max i el Pau, de sisè A, que deien que volien reformar el pati. Era el torn de la Berta i en Jan. Estaven molt nerviosos, sobretot en Jan, que havia fet una excepció i aquesta vegada vestia amb un tutú blau. La Berta portava el micròfon i el Jan va enganxar el mural. Quan el públic va veure qui hi havia a dalt de l'escenari va començar a riure. La Berta i el Jan van començar a parlar de Lady Gaga, Justin Bieber, Jesús Vázquez, Demi Lovato, Jennifer Lawrence i Taylor Swift, que de petits havien patit el que el Jan i la Berta patien ara. Molts d'ells deien que mai s'havia de fer al altres el que no t'agradaria que et fessin a tu. Aquesta frase va arribar a les orelles de tot el públic, que va començar a aplaudir i a mirar amb uns altres ulls al Jan i la Berta.

Al dia següent tota l'escola portava un tutú blau com a símbol de culpabilitat pel que havien fet.

L'ORENETA

Aquesta història comença en un palau d'un senyor que era molt afortunat i que tenia molts diners. Aquest senyor es deia Enric, tindria uns 60 anys i una barba molt llarga que li arribava fins a la panxa. Era pare d'en Lluís, que mai havia sortit del seu palau perquè el seu pare no li deixava des de que la seva mare va morir quan en Lluís només tenia 2 anys.

L'Enric de vegades li preguntava al seu fill si recordava a la seva mare, però en Lluís li deia que no, que era massa petit quan va morir. La van assassinar un dia que anava camí de palau muntada en la seva carrossa.

El Lluís sempre es quedava al seu palau avorrit, però ell sabia que el seu pare no li deixava sortir pel seu bé. Un dia en Lluís quan estava recolzat a la finestra, dins la seva habitació, va veure a la distància una casa força gran que just l'anaven a demolir. Es va fixar en un petit forat que hi havia a la teulada de la casa, dins va veure un niu d'orenetes.

Li va fer molta pena pensar que l'orenetes moriria allí atrapada i la va voler salvar, però el seu pare no li deixava sortir de casa, que podia fer? No la podia deixar morir, va agafar una corda que tenia a la seva habitació i la va lligar a un moble per un extrem i per l'altre a la seva cintura. Va saltar per la finestra i quan va arribar al terra del seu jardí va córrer tant com va poder fins la casa que anaven a demolir, sense que el seu pare el veiés.

Quan va estar a prop de la màquina demolidora va fer un crit per a què la paressin, però no va servir de res, perquè amb el soroll el conductor no va sentir res. En Lluís estava molt preocupat per la pobre oreneta, no volia que morís. Llavors va pujar a la casa corrents per poder salvar-la abans que la demolissin.

Va pujar tan ràpid com va poder per les escales que ja estaven fetes pols, quan va arribar al segon pis en Lluís va veure que no li quedava molt de temps per a què la bola de demolir impactés contra la casa. Ràpidament va buscar la petita oreneta per agafar-la i sortir corrents de la casa.

La va trobar al forat que havia vist des de la seva finestra, era una cria i encara no sabia volar. En aquell moment es va sentir un fort soroll de la màquina, no li quedava gaire temps per sortir de la casa sa i estalvi. Va agafar l'orenetes i la va protegir amb les seves calentes mans. Va fer un gran salt i va córrer tant com va poder fins que va arribar al carrer a temps.

En Lluís va fer un sospir i va mirar la petita oreneta i li va dir :
—Tranquil·la estàs fora de perill.

En aquell moment va pensar que faria amb l'orenetes. No podia portar l'ocell a palau i tampoc la podia deixar al bosc sola, sense mare i pare. I va decidir portar-la al palau d'amagades.

Quan va arribar va intentar fer el mínim de soroll possible. I just en aquell moment va ser quan el pare d'en Lluís baixava les escales corrents i li va dir:

AUTOR/A LAIA GONZÁLEZ PINO

NIVELL 6è

—Oh, fill meu, ets aquí! quina por m'has fet passar, on eres? —li va preguntar l'Enric amb molta curiositat-

—Doncs... mmm...estava al jardí jugant amb la sorra —va dir en Lluís una mica nerviós.

A continuació, va pujar les escales lentament perquè el seu pare no sospités que portava un petit ocell a les mans. Quan va arribar a les golfes va tancar la porta amb compte de que no el veiés ningú i va fer un sospir que semblava infinit.

—Aquí viuràs oreneta —va dir en Lluís—.Està una mica ple de pols però et portaré menjar cada dia i et faré el teu propi niu.

I així va ser, en Lluís anava cada dia donar-li de menjar. El temps va transcórrer i l'oreneta es va fer gran igual que en Lluís. A vegades en Lluís i la oreneta s'escapaven del palau i s'anaven al bosc. En Lluís pensava que el món no era tan perillós com li deia el seu pare.

Un dia el pare d'en Lluís va cridar al seu fill per dir-li una cosa que no li agradaria. Li va explicar que per culpa de les guerres s'haurien de mudar a un altre país.

—No em vull anar! Estic bé aquí, estic tranquil, és el meu palau, no em penso moure d'aquí!

—va respondre en Lluís.

—Ho sento fill, però serà així, no podem fer res.

En Lluís va pujar a les golfes corrents i va començar a plorar desconsoladament. Li va explicar a la seva amiga que es mudaria d'aquí unes setmanes i que ella no podria vindre amb ell. Aquella nit la van passar junts, van sortir al jardí a observar els estels i després es van quedar adormits un al costat de l'altre.

Les setmanes van anar passant fins que va arribar la setmana de la mudança. Tot el palau estava ple de caixes, en Lluís estava molt trist, no tenia ànims per res, menjava poc, no dormia...

Un dia, quan en Lluís estava ajudant al seu pare a portar caixes de la mudança a la carrossa es va distreure mirant un grup d'ocells que volaven junts al cel i li va caure la caixa plena de llibres que portava.

Quan els va tornar a ficar dins la caixa va veure un llibre d'ocells. Va aprofitar i li va fer una ullada. Just en un capítol parlaven de l'emigració del ocells. Va ser quan es va adonar que la seva amiga també hauria d'emigrar. Va anar ràpidament a les golfes i li va ensenyar el dibuix, ella va piular fort i va ser quan l'oreneta va voler sortir per la finestra. Just en aquell moment l'Enric va cridar al seu fill per a què baixes per que ja marxaven. En Lluís tenia els ulls plorosos i la seva amiga va veure que estava trist perquè no es tornarien a veure. El pare d'en Lluís li va tornar a cridar, llavors en Lluís es va acomiadar i va marxar corrents.

Una vegada a la carrossa en Lluís va mirar al cel i va veure com la seva amiga s'incorporava a un grup d'orenetes. I va cridar:

—Ens tornarem a veure amiga meva!

AUTOR/A Laia Dondella Andreu

NIVELL 6è A

El camí del bosc

Hi havia una vegada un nen que es deia Martí que no li agradava gens l'escola perquè els nens es ficaven amb ell. El Martí cada dia per la nit sortia a donar una volta pel bosc perquè això li ajudava a relaxar-se.

Un dia, caminant pel bosc, va anar per un camí que no acostumava a agafar i va veure alguna cosa brillant. Ell volia anar, però com que ja era l'hora de tornar va decidir que ho provaria a l'endemà. Al dia següent el Martí va anar a l'escola com sempre i, quan va acabar, va anar a casa a deixar les coses. Ràpidament va tornar pel camí del bosc però aquesta vegada no veia res brillant. Estava molt frustrat però, quan estava a punt de girar-se per tornar a casa, va girar la mirada tot acomiadant-se i va tornar a veure alguna cosa que brillava. Eren unes pedres que conduïen a una casa!! El Martí no s'havia què fer. Finalment va decidir obrir la porta de la casa. Però vet aquí que NO hi havia ningú aleshores va decidir investigar una mica més.

A la cuina feia molt bona olor, hi havien unes galetes al forn de les que sortia una flaire que deixava bocabadat. De sobte, escoltà una veu. Era una velleta amb un bastó. El Martí volia sortir de la casa però la velleta li va suplicar que es quedés per a ajudar-la. Després de parlar una bona estona amb ella, va decidir ajudar-la perquè li va fer pena. La velleta no tenia a ningú que l'ajudés. Es van quedar una estoneta junts. Menjant galetes, llegint, escoltant música... Tant la velleta com el nen s'ho van passar rebé. Sense adonar-se'n, el temps havia passat molt ràpid i el nen havia de tornar cap a casa. El dia següent la va tornar a veure i així cada dia. Poc a poc el Martí es va anar donant compte de que la velleta estava malalta. Va fer tot el possible per ajudar-la a la velleta.

Però vet aquí un dia que el Martí va tornar a la casa i no va sentir res: no feia l'olor a galetes de cada dia, hi havia un silenci sepulcral,... El Martí va anar a l'habitació i va veure la velleta estirada al seu llit. Va intentar despertar-la però no ho va aconseguir. Es posà molt trist perquè en el fons sabia que mai més tornaria a veure a la velleta amb vida i que per tant, mai es despertaria.

Va anar plorant cap a casa seva. Ell era molt conscient que havia cuidat molt bé de la velleta però, al cap i a la fi, no va ser suficient. El dia següent va tornar a casa la velleta per acomiadar-se però ja no hi estava. Els serveis funeraris se la van emportar. A la casa només hi havia un ocellot molt bonic. El Martí creia que la velleta s'havia reencarnat en un ocellot.

Ja feia un temps que el Martí ja no cuidava de la velleta per la seva pèrdua però, havia canviat la cura de la dona per la de l'ocellet. Des d'aquell moment, el Martí estava molt més content en general i, fins i tot a l'escola, havia fet amics. Ara tot li anava millor. Però el que més l'omplia com a persona i el feia estar més orgullós era haver ajudat a la velleta a tenir un final de vida més bonic.

POESIA VISUAL

"L'unicorni" Exaequo		
Ruth Barreto Zamora	2n de Primària	Escola Rafael Casanova
"La muntanya" Exaequo		
Héctor Rodríguez Zafra	2n de Primària	Escola Benviure
"La gota d'aigua" Exaequo		
Martha Medina	2n de Primària	Escola Salesians
"L'entrepà de l'esmorzar" Exaequo		
Noa Ortega Martínez	2n de Primària	Escola Can Massalliera
"Pregunta" Exaequo		
Abril Flores Hernández	2n de Primària	Escola Casablanca
"La igualtat" Exaequo		
Yashi Hu	2n de Primària	Escola Santo Tomás
"La família"		
María Vázquez	3r de Primària	Escola Casablanca
"El cor em dona"		
Ariadna Cabrera Xandre	3r de Primària	Escola Antoni Gaudí
"Les parts de la cara"		
Pau Thovar	3r de Primària	Escola Llor
"La meua professora" Exaequo		
Almudena Vargas	4t de Primària	Escola Can Massalliera
"Panda" Exaequo		
Hongu Chen	4t de Primària	Escola Marianao
"El drac"		
Hugo Guillén Pérez	4t de Primària	Escola Santo Tomás
"Hi havia una vegada"		
Adam Ghouddana Chabad	4t de Primària	Escola Josep Maria Ciurana
"Pressió"		
Lucia Quiroga	5è de Primària	Escola Antoni Gaudí
"Número Pi"		
Allén Bohórquez	5è de Primària	Escola Llor
"Alzheimer"		
Ada González López	5è de Primària	Escola Amat Verdú
"Plàstic"		
Júlia Palacios Calvo	6è de Primària	Escola Llor
"L'arma de l'aprenentatge"		
Hugo Montes Vera	6è de Primària	Escola Santo Tomás
"La guerra"		
Aitana Real Serrano	6è de Primària	Escola Casablanca

AUTOR/A Rutx Barreto Zamora

NIVELL 2n Aida Inicial

AUTOR/A Rutx Barreto Zamora

NIVELL 2n Aida Inicial

L'UNICORNÍ

El meu unicorní
és blanc i blanc
i té un corniure
molt gran.

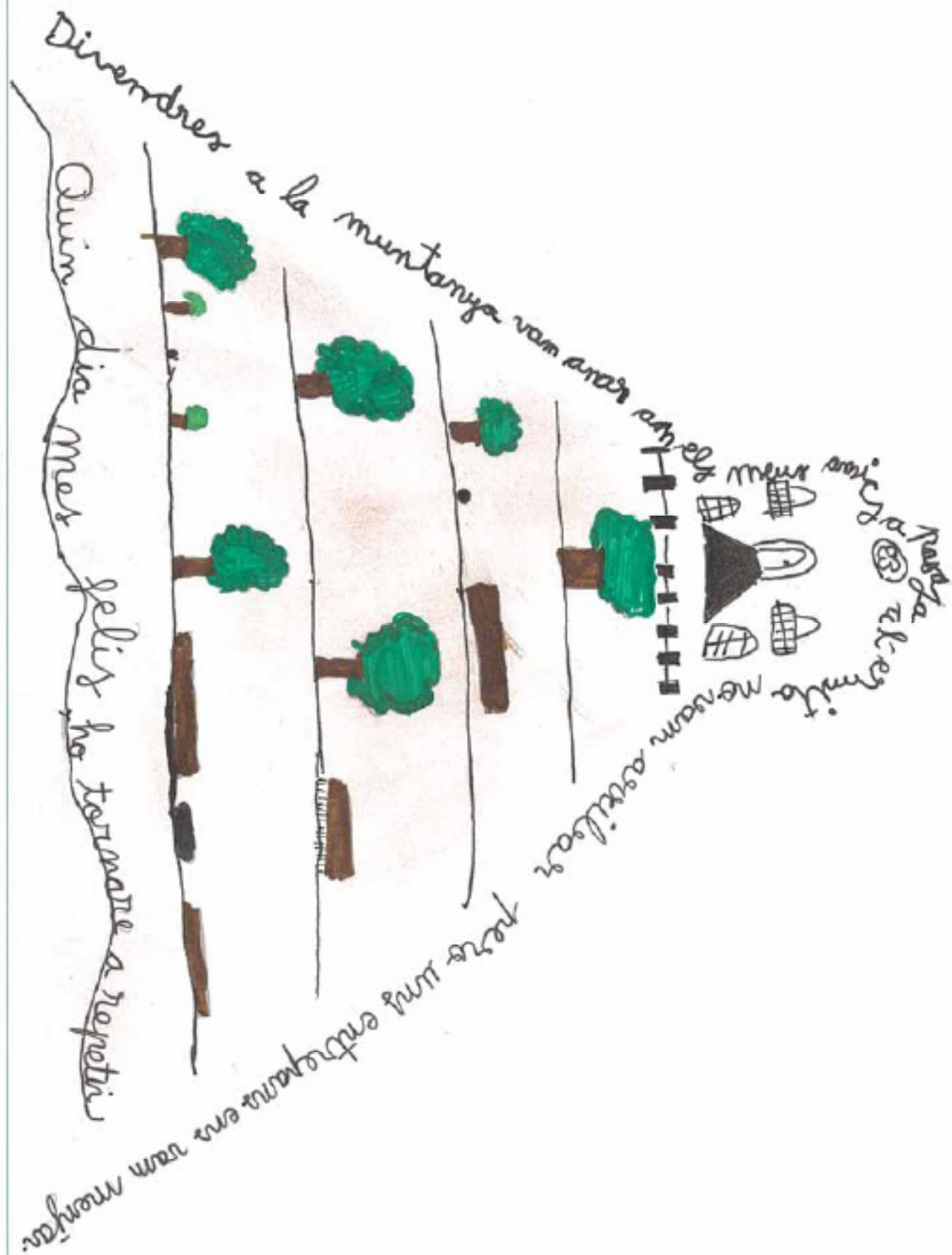
El meu unicorní
té una llanya
que sembla
una canya.

Al meu unicorní
l'adoren les galetes
i cal que estiguin netes.

El meu unicorní és
feliç i molt gentil.

Rutx Barreto Zamora

Divendres a la muntanya
vam anar
amb els meus amics a passejar.
A l'ermita no vam arribar
però uns entrepans ens vam menjar.
Quin dia més feliç
ho tornare a repetir!!

AUTOR/A MARTHA MEDINA

NIVELL 2n EP

Per la
gotera

con
una

goteta

que no

per
perdre

AUTOR/A MARTHA MEDINA

NIVELL 2n E.P

LA GOTTA D'AIGUA

Per la gotera con una
goteta que no resgota

i tinc molta gana
 i encara no és l'hora.
 Riiing!!!
 Sorpresa!!!
 Riiing!!!
 Ja puc esmorzar
 dins de l'entrepà.
 A veu
 serà de...
 formatge,
 llonganisa,
 foie-gras i
 xoriç

L'entrepà de l'esmorzar

Estic a la classe
 i tinc molta gana
 miro el rellotge
 i encara no és l'hora.

A veu serà de...
 formatge, llonganisa,
 foie-gras, xoriç

Riiing!!! Riiing!!!
 Ja puc esmorzar
 Sorpresa hi ha pernil
 dins de l'entrepà.

Quin és el color del cavall de Santiago? El cavall de Santiago és mascle o femella? De quin color són els ulls del cavall de Santiago? Quantes potes té el cavall de Santiago?

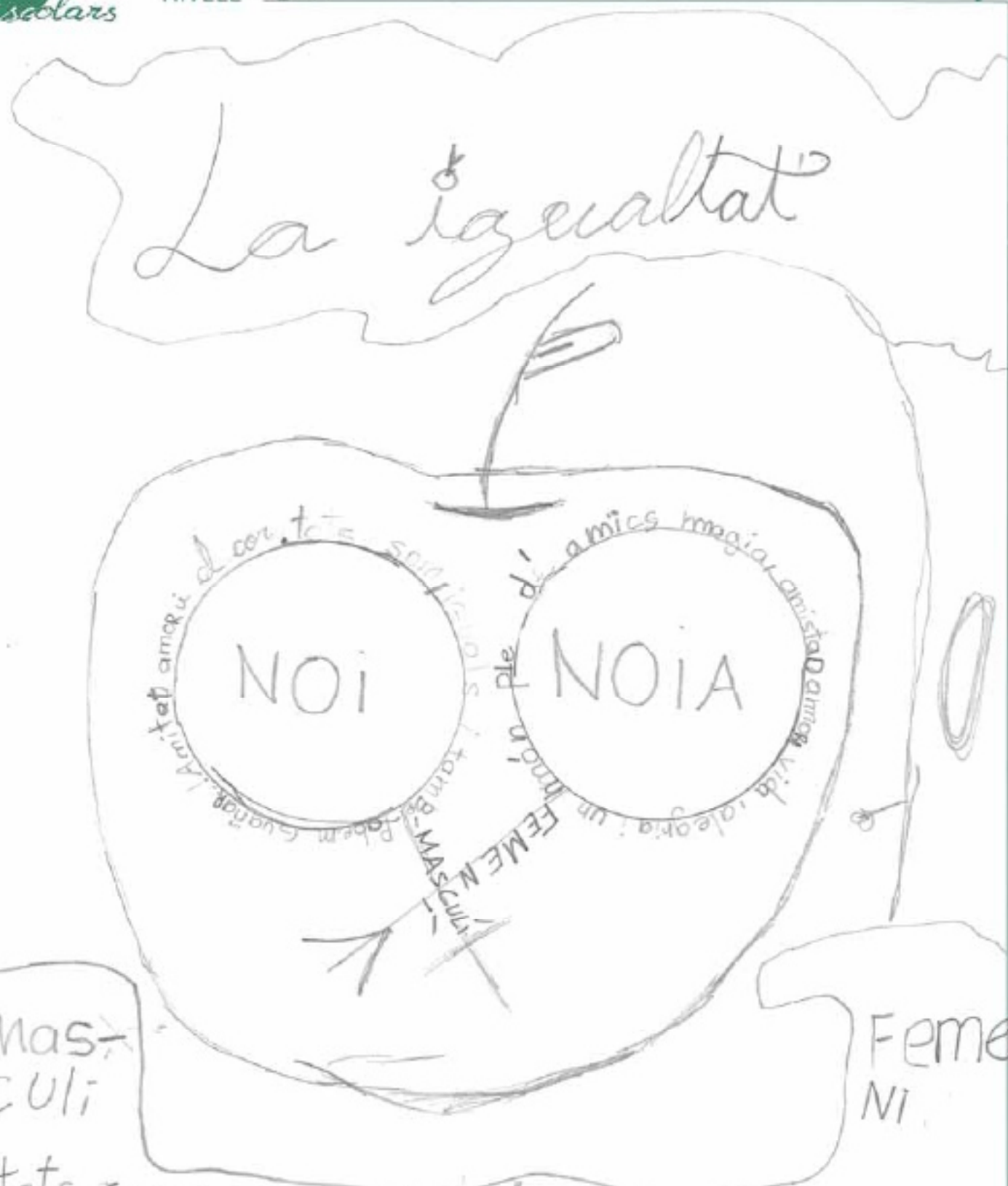
Que li regalo?

PREGUNTA

- Quin és el color del cavall de Santiago?
- El cavall de Santiago és mascle o femella?
- Quantes potes té el cavall de Santiago?
- De quin color són els ulls del cavall de Santiago?
- Que li regalo?

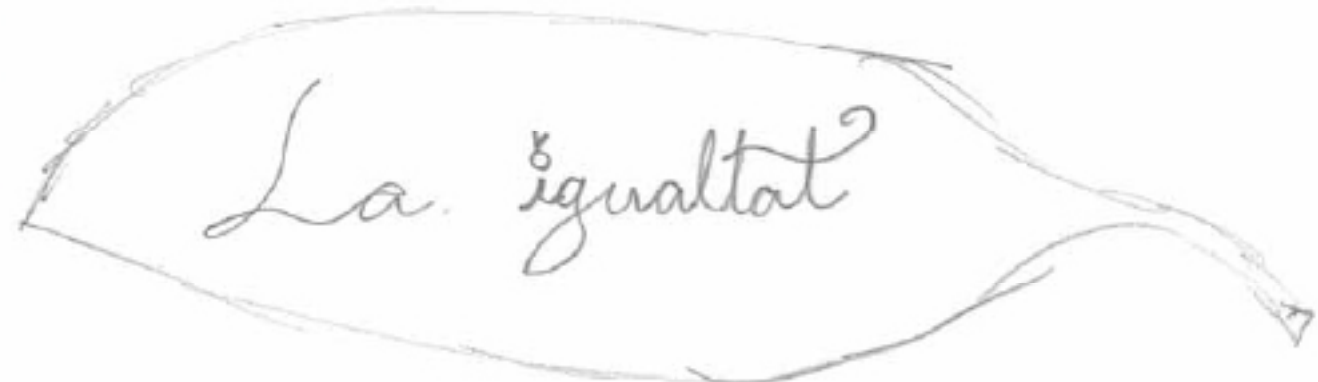

Mas-
culi

Feme-
ni

tots ~~son~~ iguals i també podem guanyar amb l'amor, amistat i el cor també un món ple d'amics

NOI (masculí)

tots som iguals i també podem guanyar amb amor, amistat i un món ple d'amics.

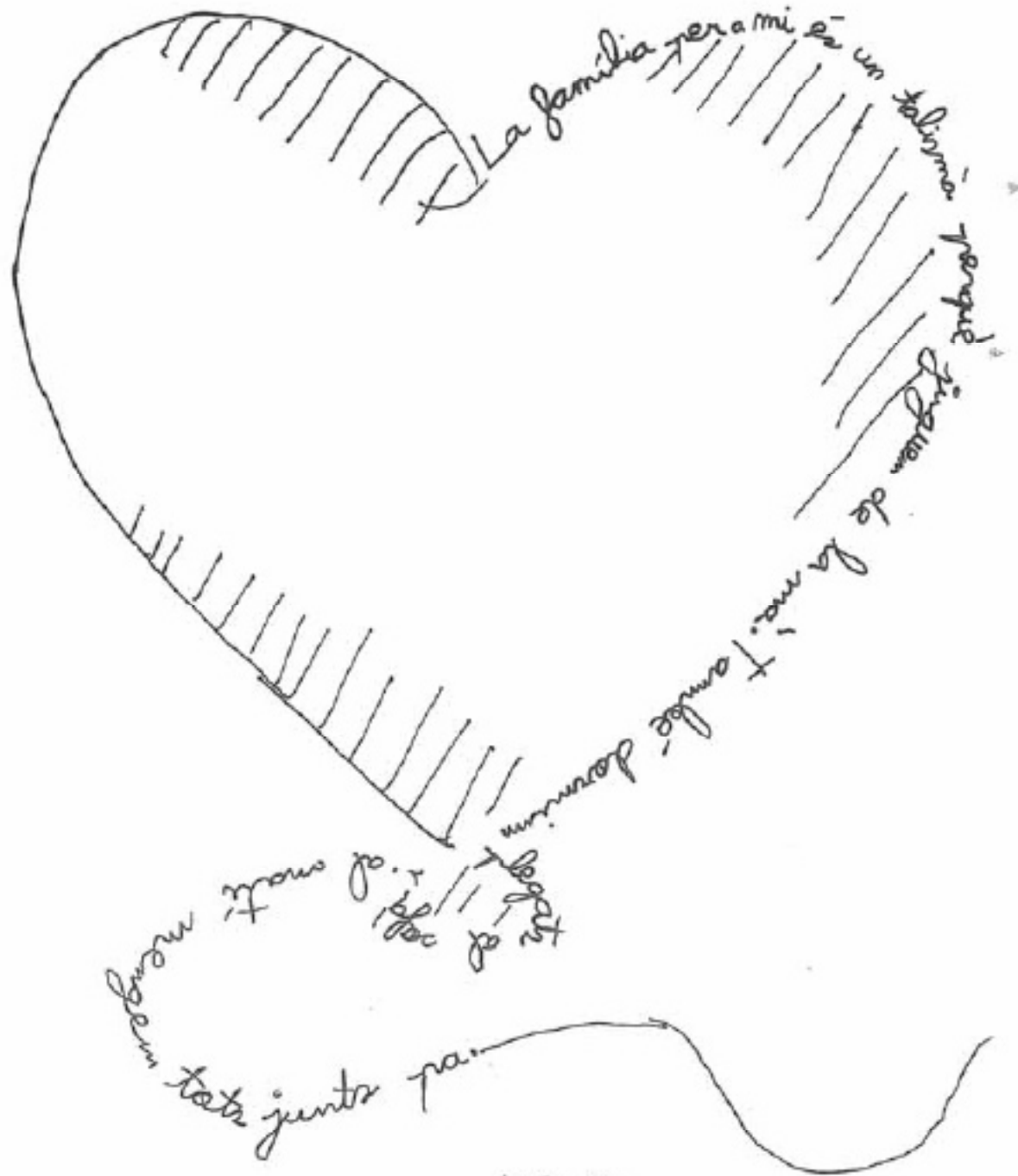
NOIA (Femení)

magia, vida, alegria i un món ple d'amics.

AUTOR/A MARÍA VÁZQUEZ

NIVELL TERCER

La familia

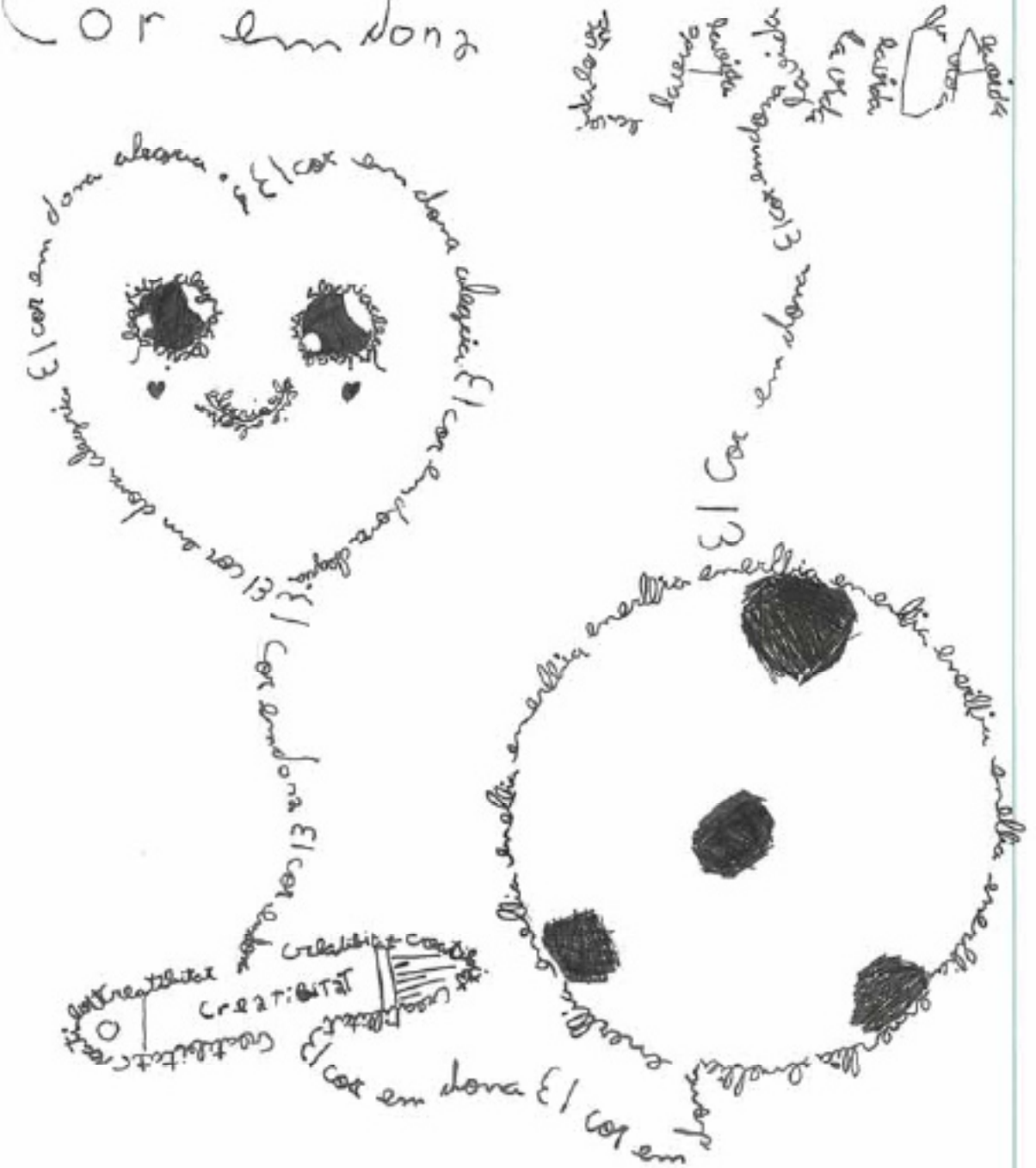
La familia per a mi és un talismà
perquè juguem de la mà.
També dormim plegats al sofà
i al matí mengem tots junts pa.

AUTOR/A Ariadna Cabnera Xandre

NIVELL 3r

El Cor em dona

El cor em dona alegria
El cor em dona força
El cor em dona vida
El cor em dona amor
El cor em dona esperança
El cor em dona pau
El cor em dona confiança
El cor em dona respecte
El cor em dona dignitat
El cor em dona orgull
El cor em dona honor
El cor em dona glòria
El cor em dona poder
El cor em dona saviesa
El cor em dona sabiduria
El cor em dona veritat
El cor em dona justícia
El cor em dona misericòrdia
El cor em dona compassió
El cor em dona caritat

AUTOR/A Almudena Vargas

NIVELL 4t E.P.

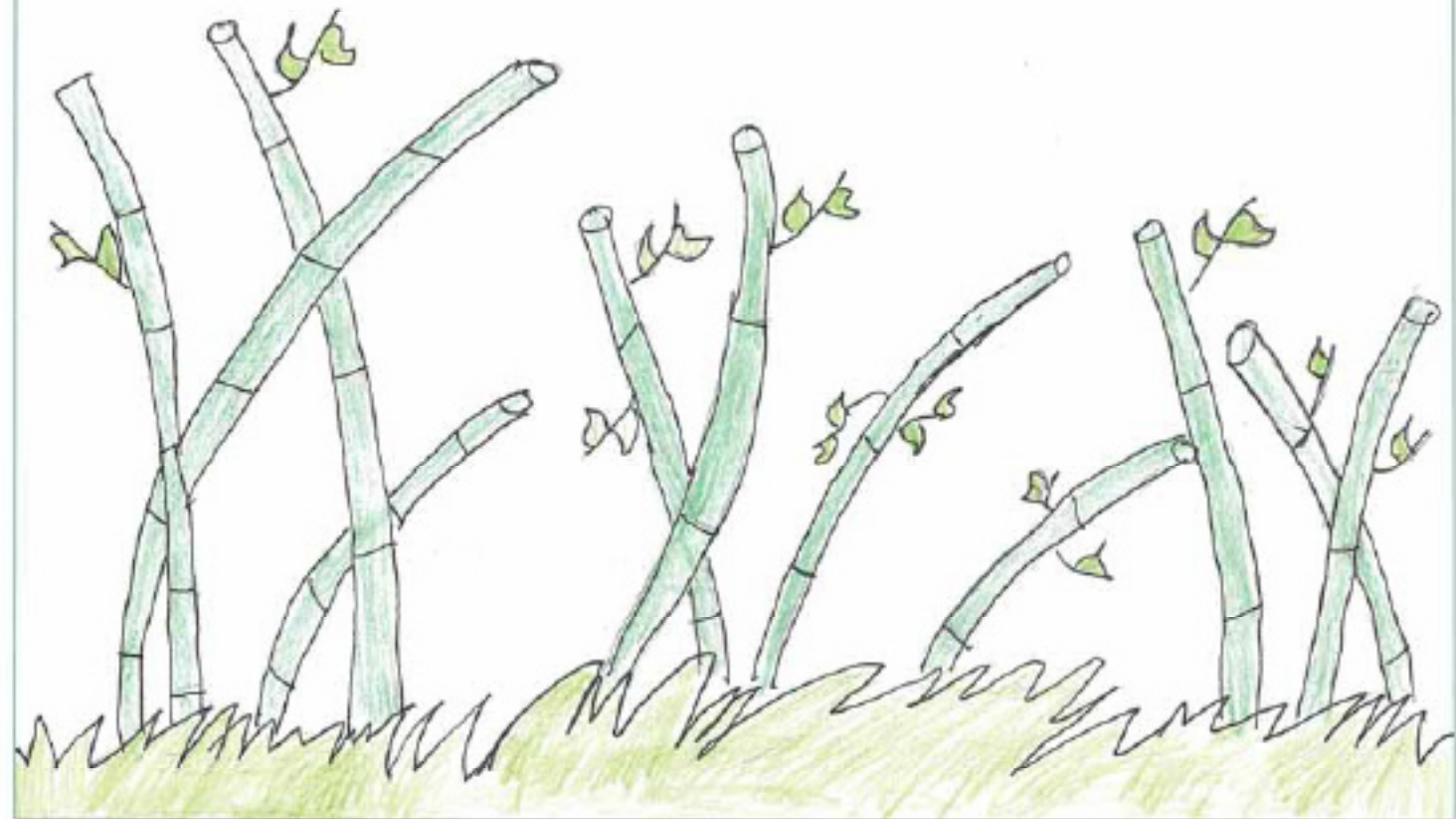
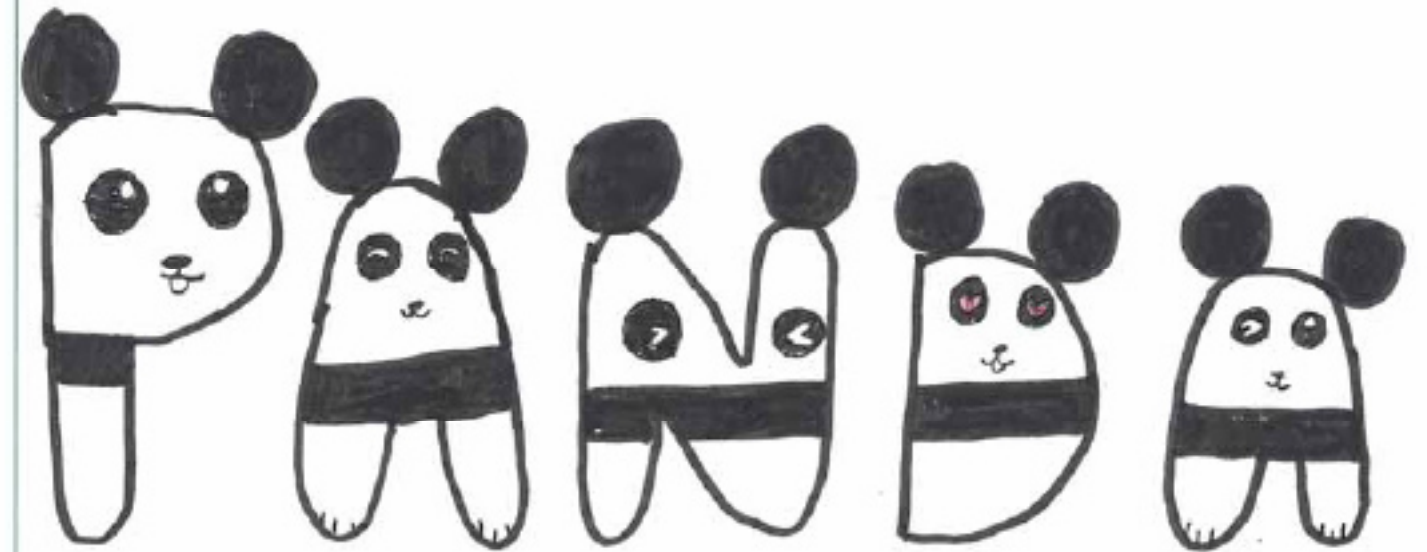

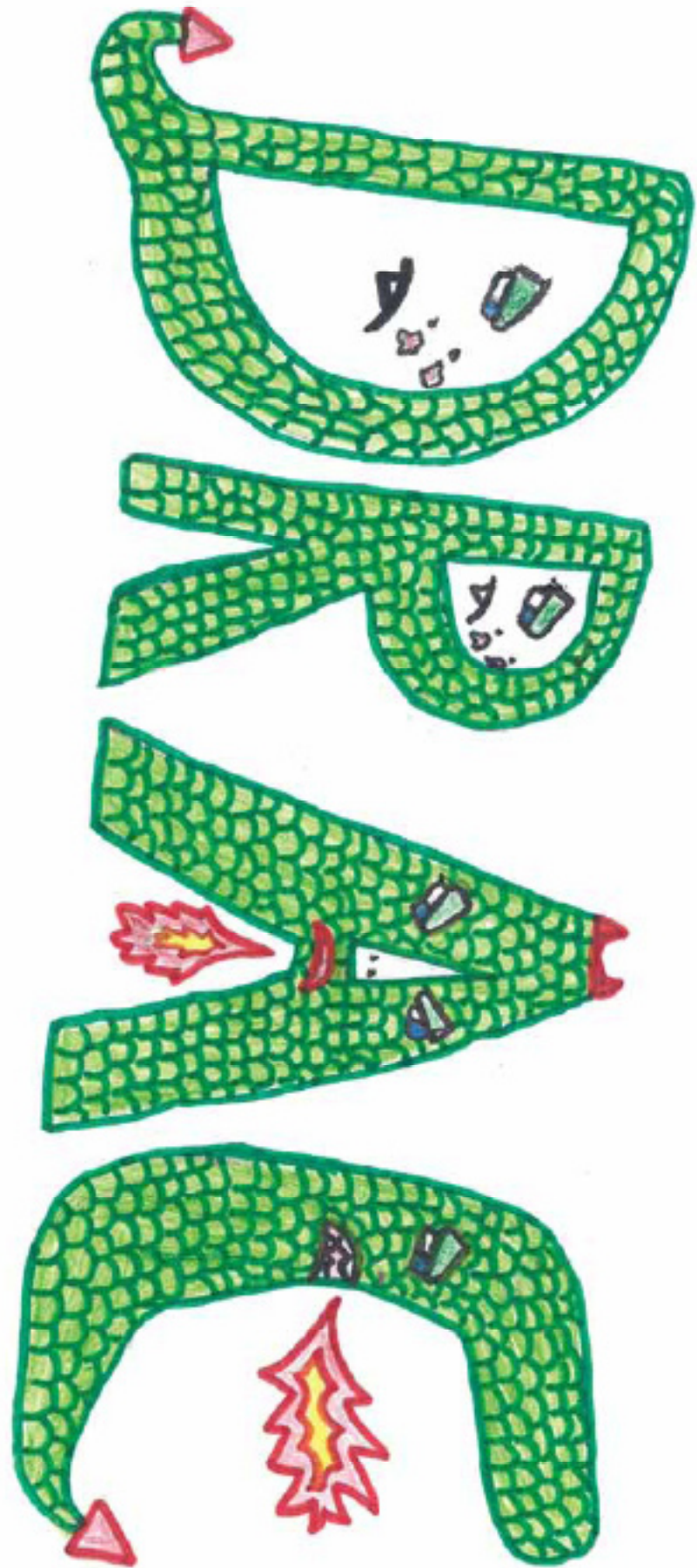
La meva professora

La meva professora és molt divertida
i mai esta avorrida.
Es diu Andrea i quan ve
és com si arribes la primavera.
És amable i divertida
i l'estimo com si fos la meva amiga.
Sempre vull anar a l'escola
a aprendre ¡Com mola!
A més a més, és molt maca.
L'ESTIMO MOLT!

AUTOR/A Hongu chen

NIVELL 4t

M'agraden els dracs,
i d'això m'he inspirat.
Poden volar,
també parlar,
i de vegades cantar.
Poden treure foc,
i donen una mica de por.

AUTOR/A Adam Ghouddana Chabad

NIVELL 4tA

AUTOR/A Adam Ghouddana Chabad

NIVELL 4tA

Hi havia una vegada

Hi havia una vegada un mar net.

Hi havia una vegada els peixos jugaven tranquil·lament .

Hi havia una vegada un mar sense contaminació.

Hi havia una vegada un mar blau com el cel.

Ara tot està brut i desfet!

AUTOR/A Lucia Quiroga

NIVELL 5è

PRESSIÓ

AUTOR/A Lucia Quiroga

NIVELL 5è

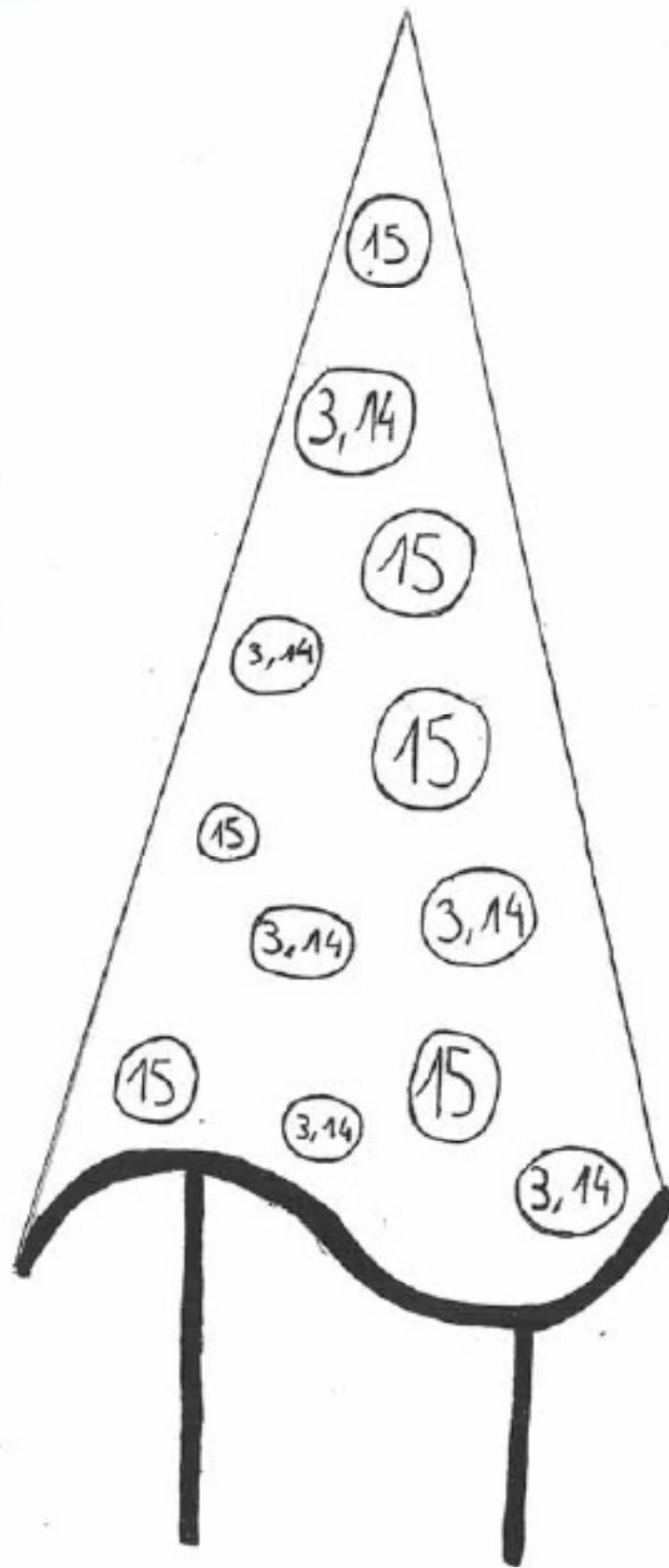
PRESSIÓ

Amb aquest poema visual vull expressar la PRESSIÓ que exercim els humans sobre la Terra i com aquesta està afectant al nostre planeta. Si continuem pressionant el nostre planeta en comptes de cuidar-lo potser un dia no quedarà planeta on pressionar.

AUTOR/A AILÉN BOHÓRQUEZ

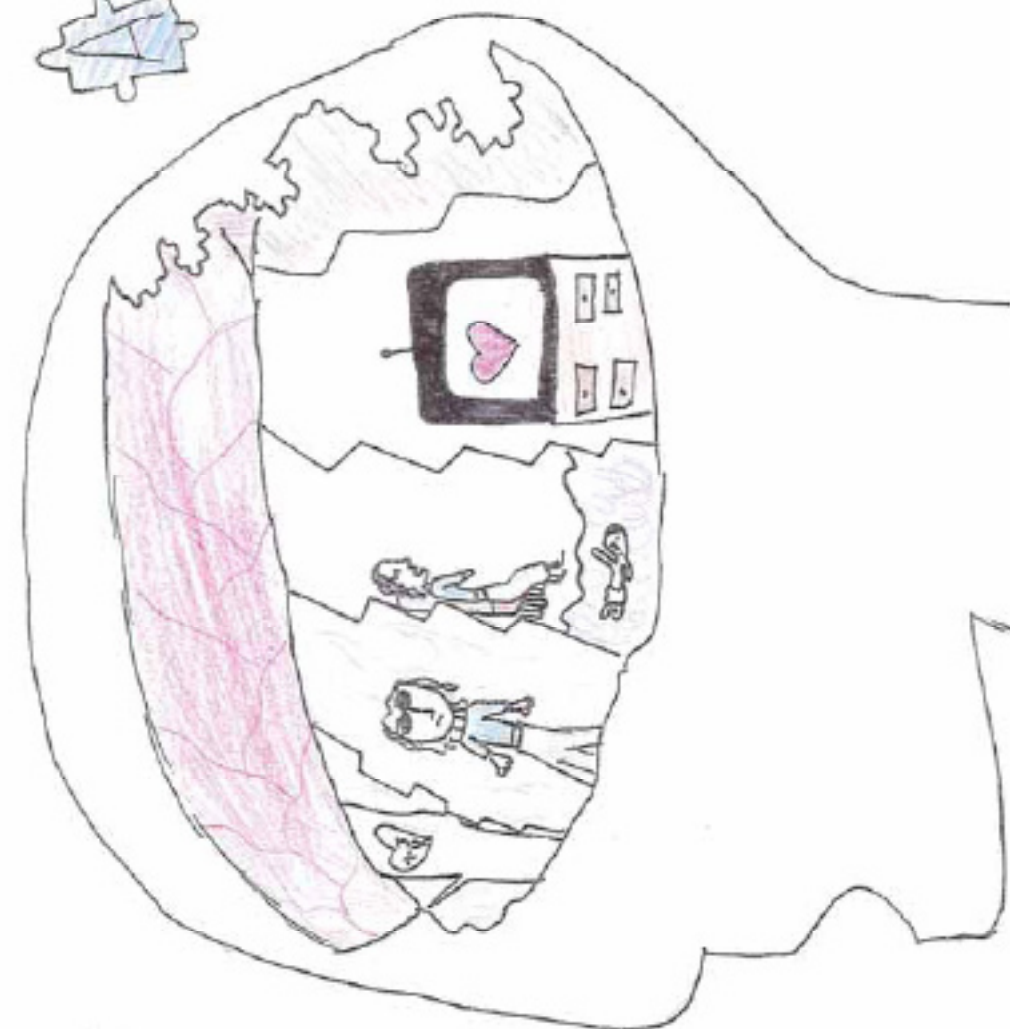
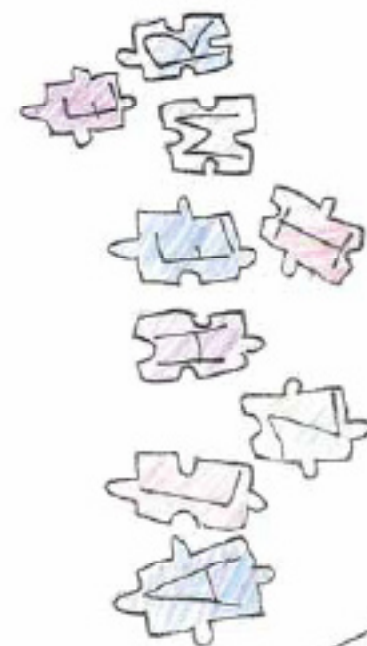
NIVELL 5è E.P.

AiROPU

AUTOR/A Ada González López

NIVELL 5è

Handwritten text at the bottom of the page, mostly illegible due to fading.

AUTOR/A JÚLIA PAUCIOS CALVO

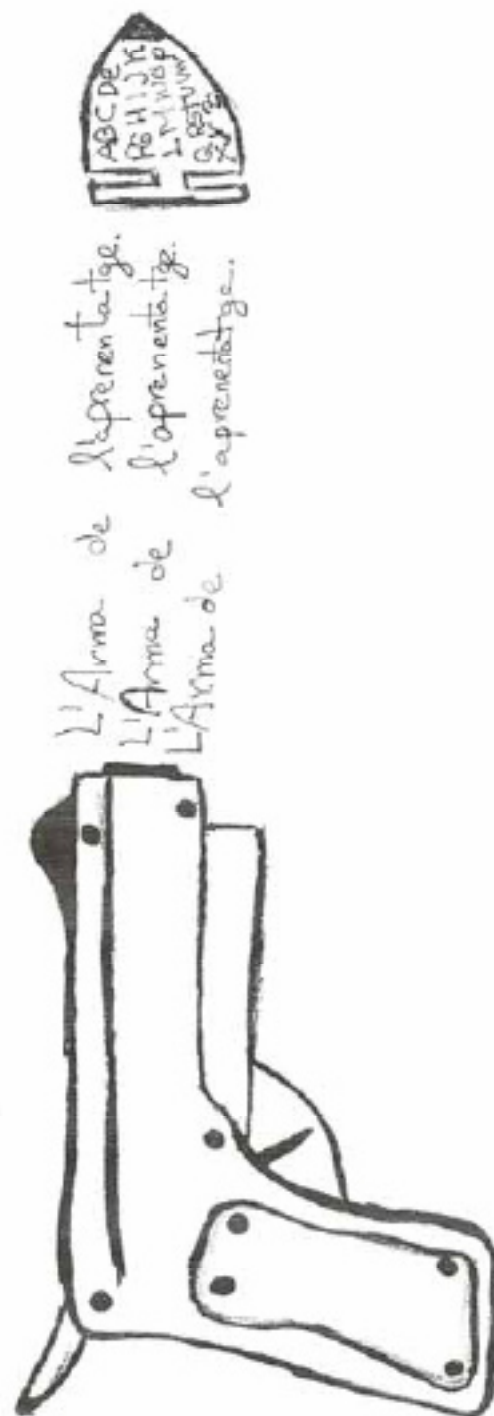
NIVELL 6è E.P.

plàstic

AUTOR/A HUGO MONTES VERA

NIVELL SISÈ

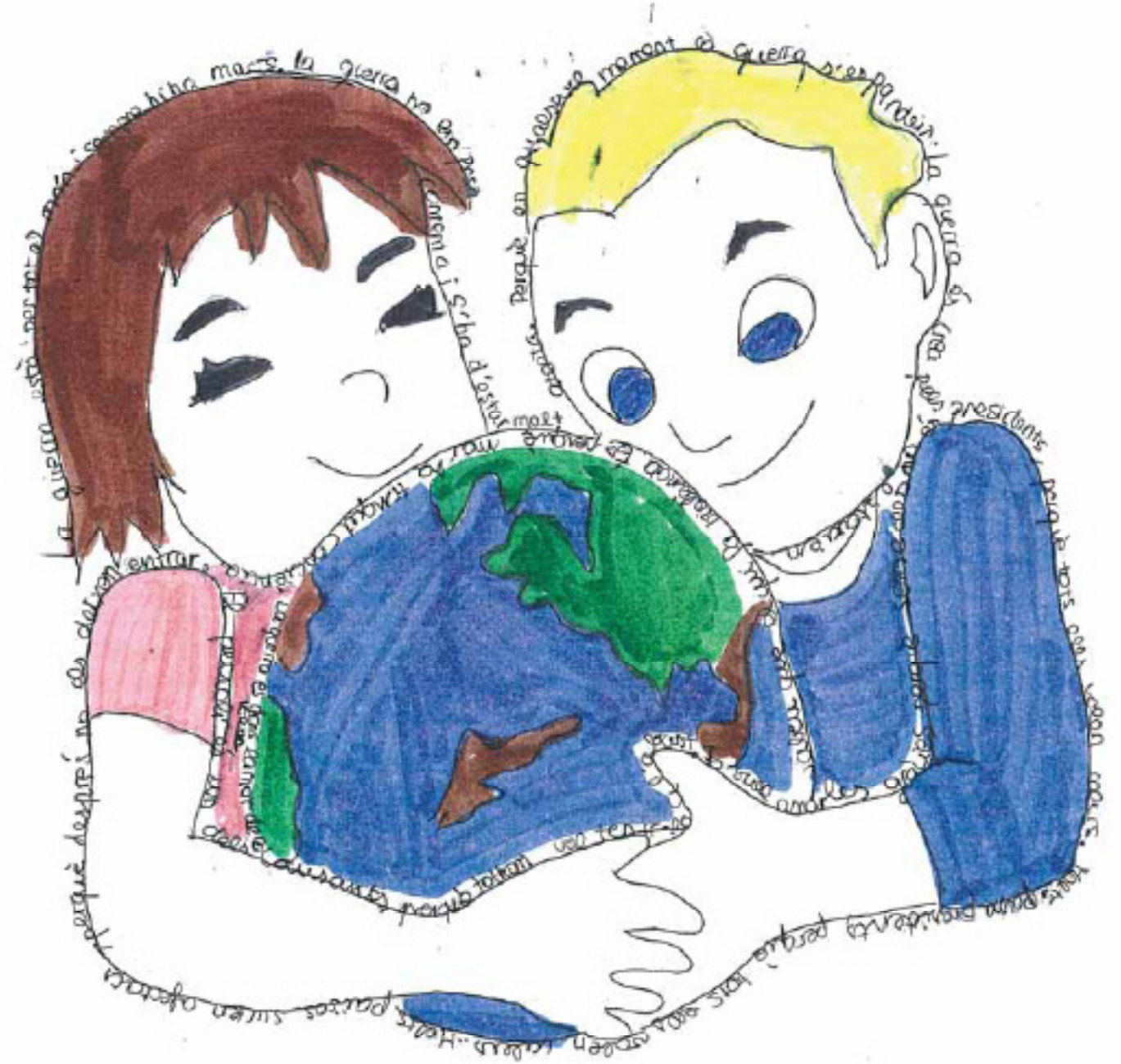

L'ARMA DE L'APRENTATGE

L'arma de l'aprenentatge,
l'arma de l'aprenentatge,
l'arma de l'aprenentatge.
A, b, c, d, e, e, f, h, i, j,
k, l, m, n, o, p, q, r, s, t,
u, v, w, x, y, z.

LA GUERRA

La guerra està per tot el món

I sempre hi ha morts.

La guerra no em posa contenta

I s'ha d'estar molt atenta

Perquè en qualsevol moment,

La guerra s'expandeix.

La guerra es crea pels presidents,

Perquè tots volen els calers.

Molts països surten afectats,

i després no els deixen entrar.

El petroli és un dels causants,

Perquè tothom vol tenir-lo a l'abast.

Jo vull donar les gràcies als que ajuden,

Perquè sense ells no viuríem.

Sabeu que el que fa violència,

És perquè mai ha tingut consciència.

La guerra és doncs,

La mort de la Terra.

CÒMIC

"El gos i la nena"		
Àngel Liébana	3r de Primària	Escola Casablanca
"El conillet que no tenia amics"		
Daniela Valenzuela Gordón	3r de Primària	Escola Benlure
"Les millors amigues"		
Sara López Fernández	3r de Primària	Escola Joan Bardina
"L'invasió alien"		
Alejandro Lorente García	3r de Primària	Escola Vicente Ferrer
"Els pirates patapa!" Exaequo		
Nil de Roa Tróchez	4t de Primària	Escola Joan Bardina
"La contaminació" Exaequo		
Amadahy Alcántara Comeas	4t de Primària	Escola Marianao
"La màgia"		
Rania Sakhi	4t de primària	Escola Ciutat Cooperativa
"Els somnis es fan realitat"		
Maria Romero Márquez	5è de Primària	Escola Santo Tomás
"El masculisme"		
Maria Castrillón Fernández	5è de Primària	Escola Rafael Casanova
"Dues abelles al·lèrgiques al pol·len"		
Berta Fernández Hidalgo	5è de Primària	Escola Can Massallera
"Les mateixes regles"		
Samuel Rodríguez	6è de Primària	Escola Montbaig
"Superdotada per equivocació" Exaequo		
Martina Delgado	6è de Primària	Escola Joan Bardina
"Un altre punt de vista" Exaequo		
David Castro Ariza	6è de Primària	Escola Amat Verdú
"An Bu"		
Judith Mejías Correyero	6è de Primària	Escola Marianao

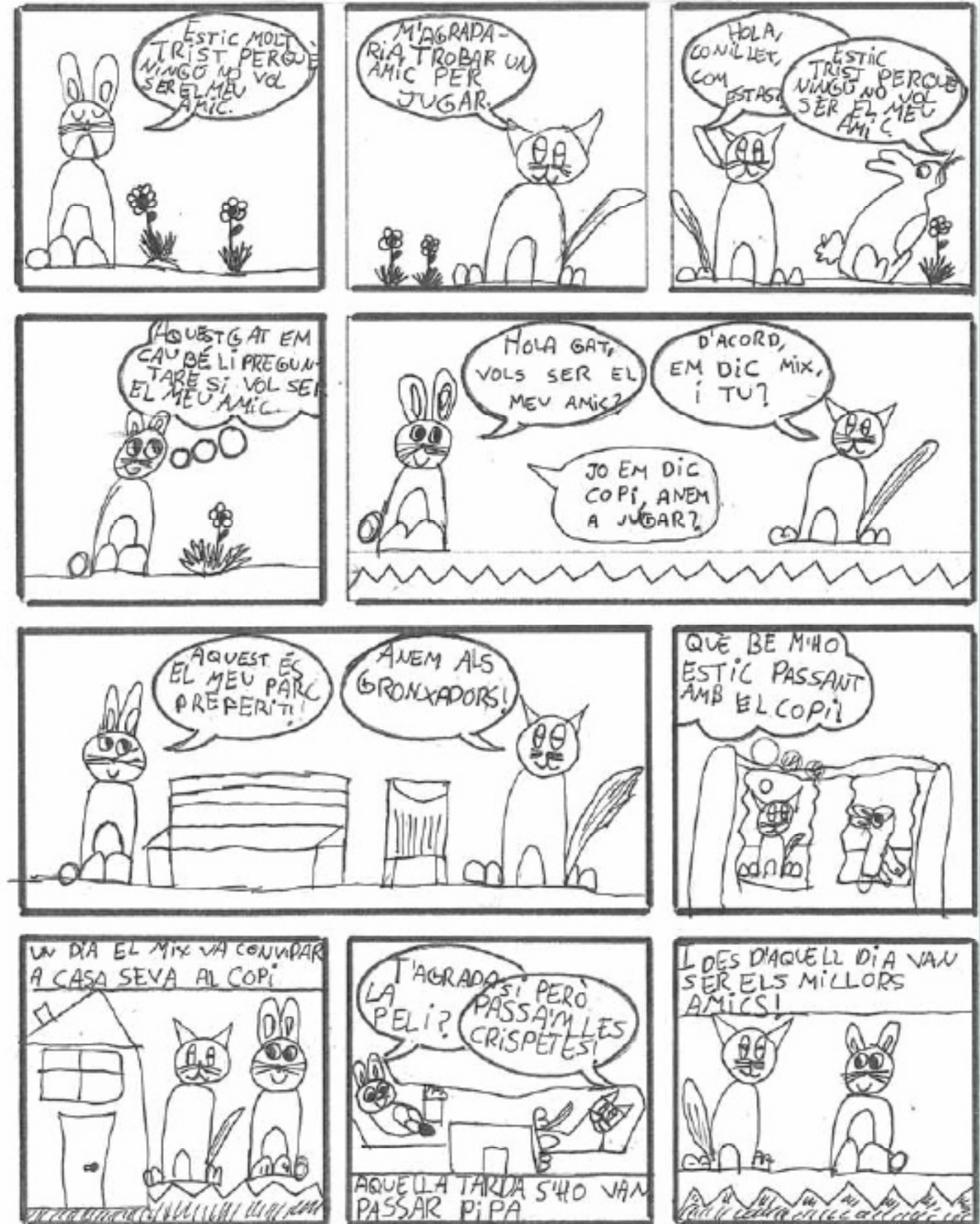

EL GOS I LA NENA

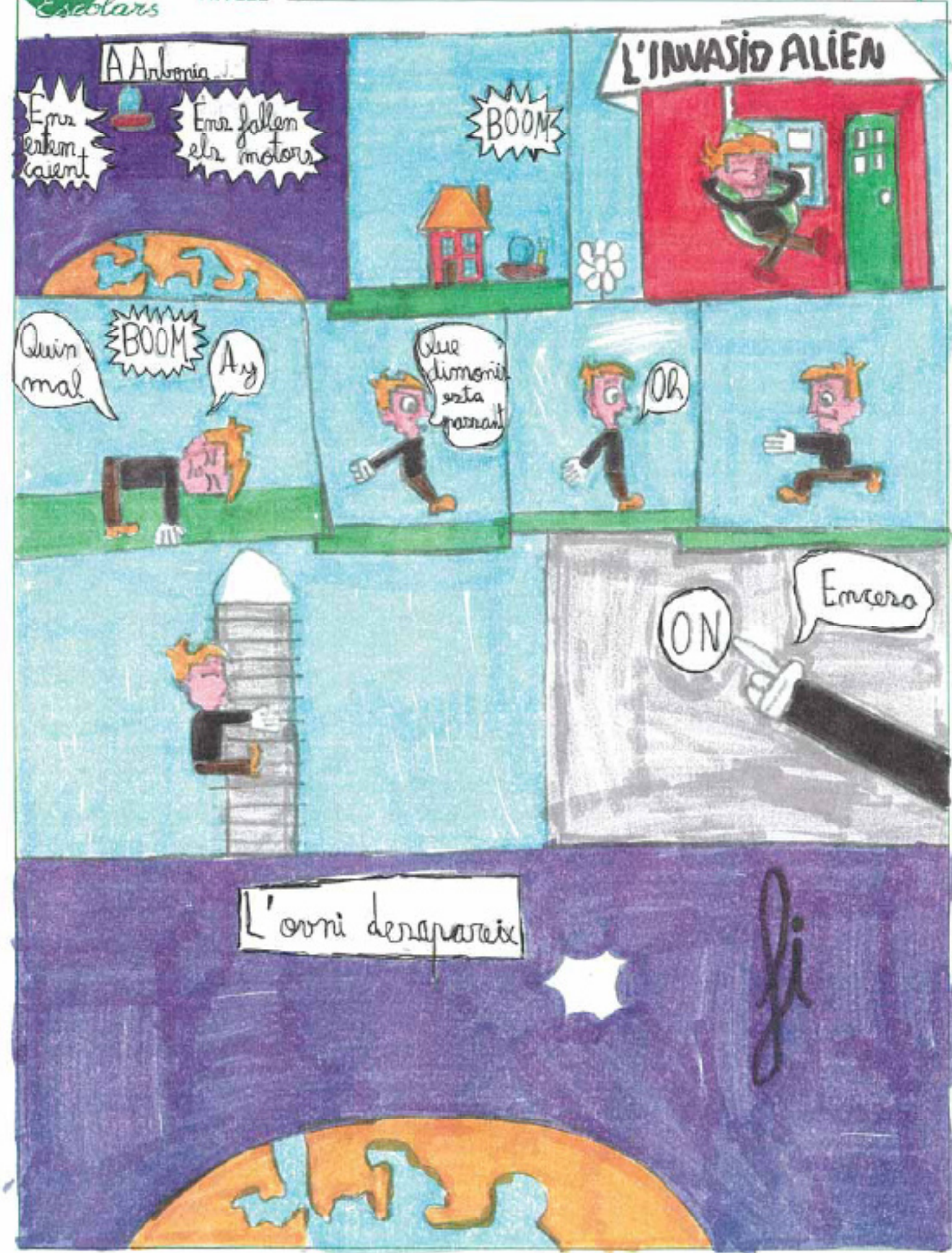
EL CONILLET QUE NO TENIA AMICS

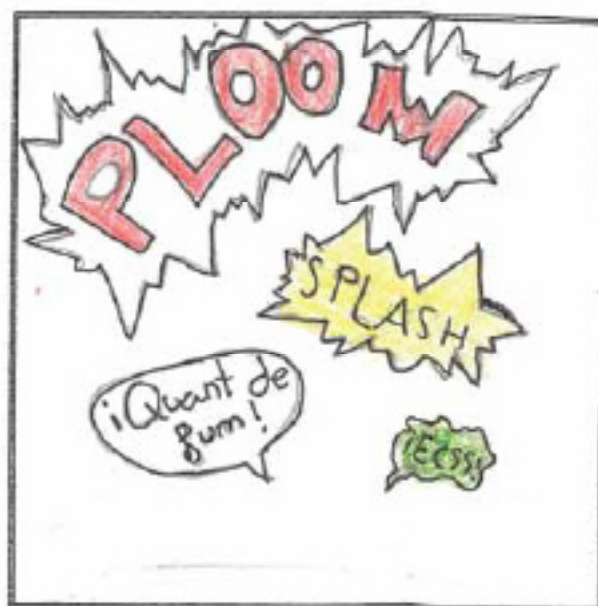
LES MILLORS AMIGUES!!

ES PIRATES PATAPAL

LA CONTAMINACIÓ

Hi havia molta contaminació al mar

Va venir un senyor i va veure molts residus al mar

La gent el va mirar i cada vegada la gent l'ajudava més

La màgia

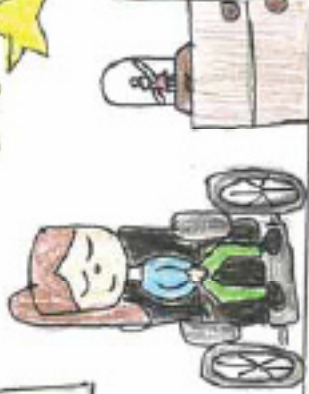

AUTOR/A Maria Romero Márquez
 NIVELL 5è

ELS SOMNIS ES FAN REALITAT

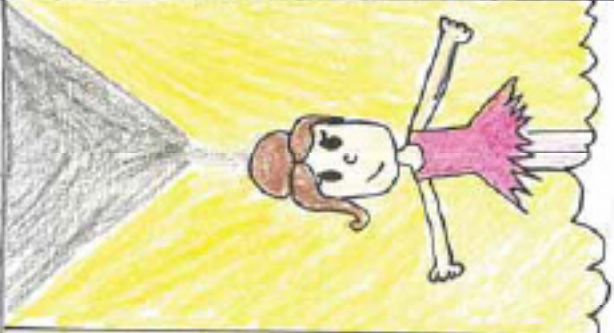
Seu ballarina professional, però ella no pot caminar.

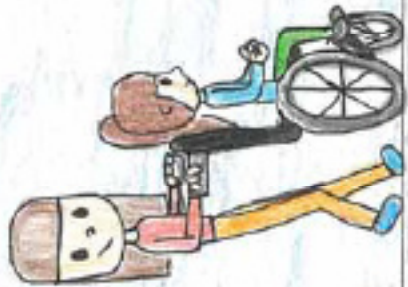
I la recolta en els seus somnis.

I el seu somni es...

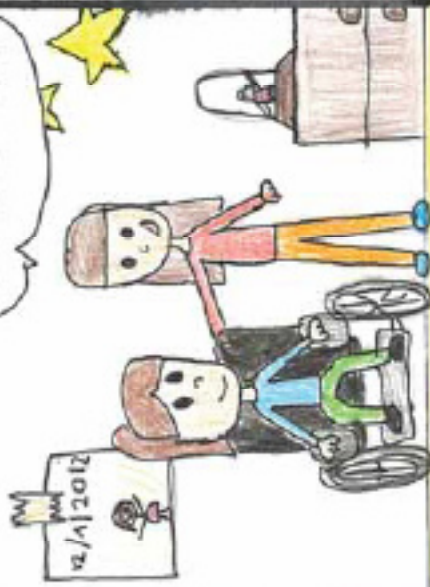
La seva mare li ajuda molt.

Aquesta és la Martina

Que res t'impedeixi fer res Martina

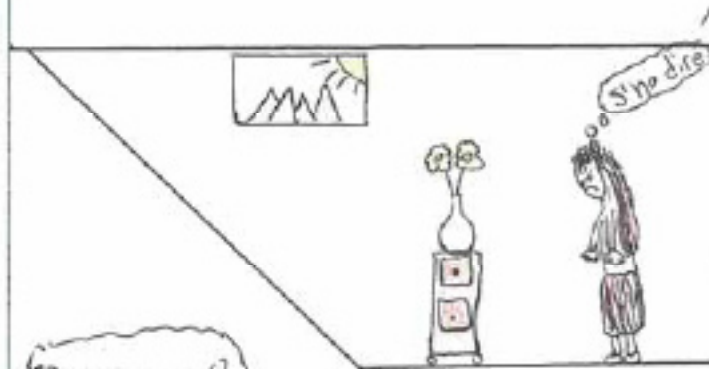

AUTOR/A Maria Castrillón Fernández
 NIVELL 5èB
El masclisme

En una casa qualsevol, la dona ha de fer el que l'home vol.

Fins que arriba un moment que la dona ja no pot més.

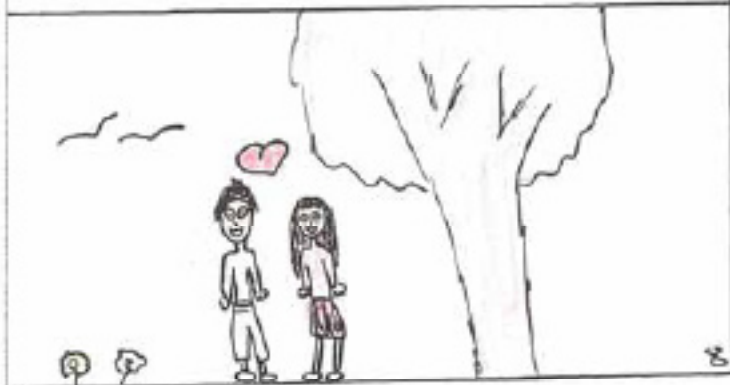

Va passar el temps...

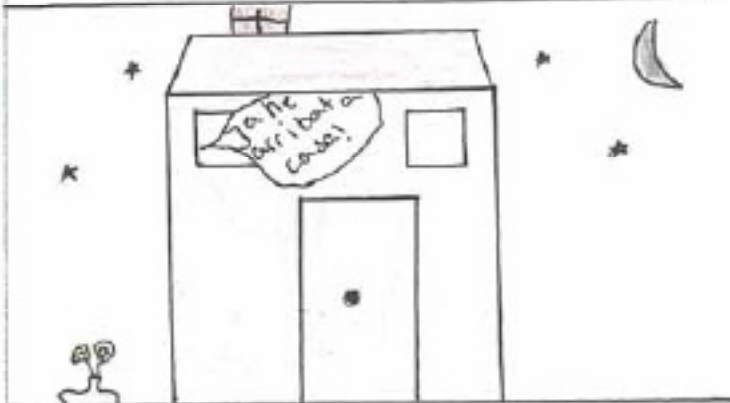

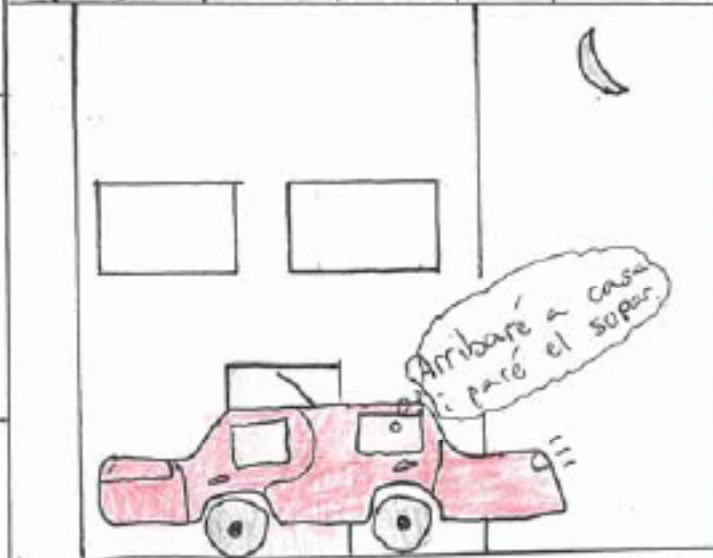
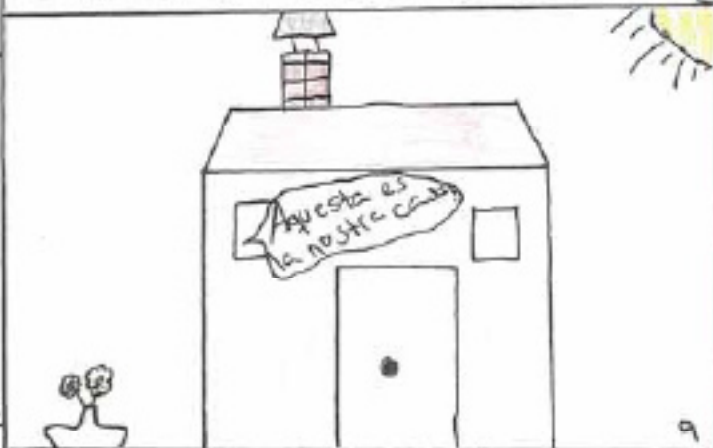
Va conèixer una persona molt especial, i li agradava molt.

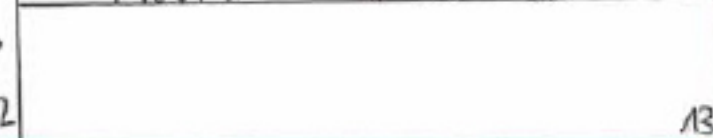
Escombro mentre la meua parella arriba de treballar.

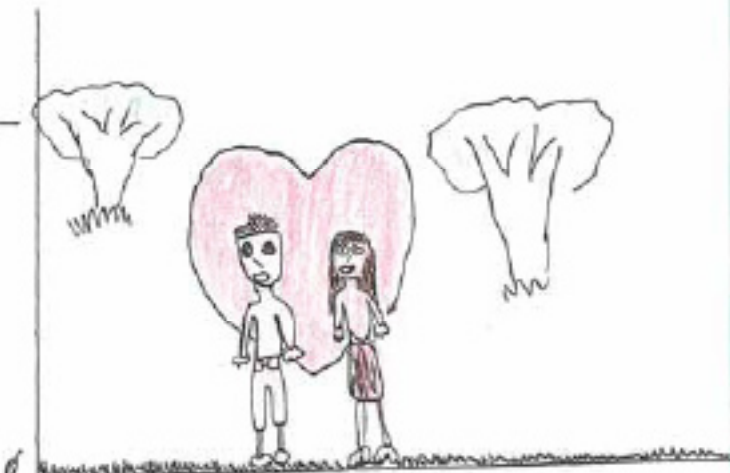
Se'n van anar a casa els dos junts.

Preparo el sopar quan arribo de treballar.

Es van casar...

Ens estimem,
Els dos som iguals.

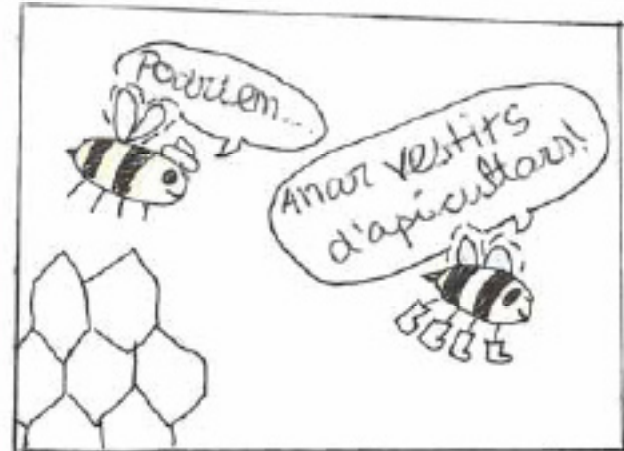
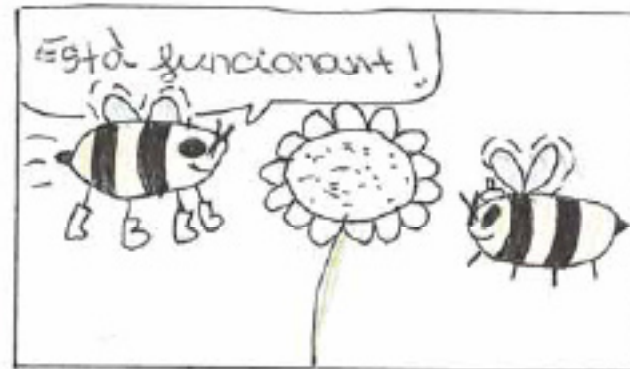
NO AL
MASCCLISME

Dues abelles al·lèrgiques al pol·len.

La Solució.

Al final portaven el dipòsit al rusc i ja podien col·laborar en la tasca de fer mel.

LES MATEIXES REGLES

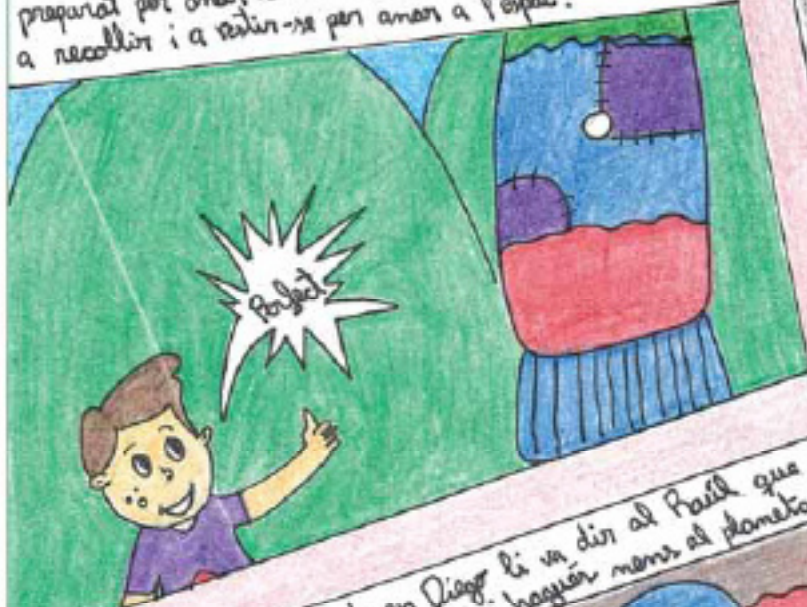
Un dia un nen que es deia Paül se li va acudir una idea molt bona. Volia construir una nau espacial.

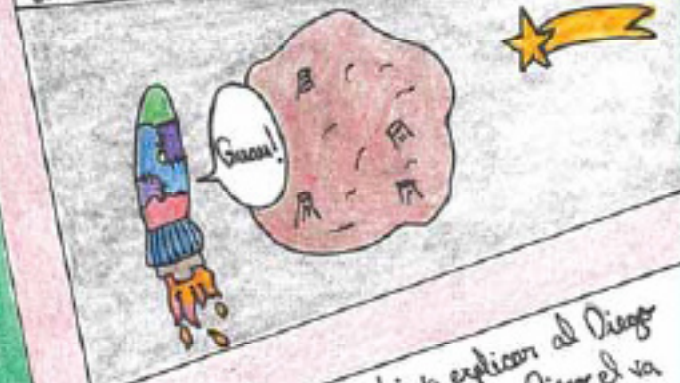
Paül li va dir al seu amic Diego. Diego va dir que si volia ajudar. Als 5 minuts van començar la nau espacial amb les rodes d'una dona del pare del Paül.

Unes hores després van acabar la nau i ja estava preparat per omar-hi amb el Diego. Van començar a recollir i a partir-se per anar a l'espai.

Els ja estaven preparats. 5 minuts després es van montar a la nau fins arribar a Mart.

Paül va dir que no. Li va explicar al Diego que eren els drets humans. Diego el va entendre i van ser feliços per sempre a Mart respectant els drets humans.

Quan van arribar a Mart en Diego li va dir al Paül que volia tenir esclaus i que només hi hagués nens al planeta.

SUPERDOTADA PER EQUIVOCACIÓ

HAVIA UNA VEGADA UNA NENA QUE PER EQUIVOCACIÓ LA VAN ENVIAR A UNA ESCOLA DE SUPERDOTATS DE TOTA LA GALAXIA, PER AIXÒ LA POBRE NENA ESTAVA AIXÍ...

AQUESTA ESCOLA ESTAVA A MART ON LA VAN PORTAR A ELLA (QUE PER CERT ES DEIA MARTA) QUAN ES VA ENTERAR DE TOT VA DIRIGIRSE CAP A L'ESCOLA DE SUPERDOTATS. I VA VEURE AIXÒ...

AL CAP D'UNA ESTONA VA SENTIR UNA VEU

HOLA JO SOC LA SONIA TINC 15 ANYS I HE SEIT BIA QUE TU TAMBÉ, I SOC SUPERDOTADA PER AIXÒ ESTIC AQUÍ M'ESPECIALITZO EN LA FÍSICA I LA QUÍMICA AVANÇADES.

HOLA JO SOC EN MARC TINC 15 ANYS I 3 MESOS I SOC SUPERDOTAT. COM POTS OBSERVAR PEL MEU VESTIT HE M DEDICAO AL MARKETING I AL DISENY GRAFIC PRO

¡QUÈ?!!! JO SOC UNA NENA QUE ES DEDICA A NO FER RES. I ACONSEGUIRE SORTIR D'AQUÍ. TOTAL SOC MOLT TONTA SEGUER QUE M'HAN ENVIAT AQUÍ PER EQUIVOCACIÓ HA HA!!!

ÉS IMPOSIBLE QUE T'HABIN ENVIAT AQUÍ PER EQUIVOCACIÓ. LA GENT QUE TREBALLA AQUÍ TAMBÉ ÉS SUPERDOTADA, NO S'EQUIVOQUEN MAI. ENCS S'HAN EQUIVOCAT!!! SEGUER QUE HAN VIST EN TU, EL TEU PARENT UN... QUE NO!!!

MARTA EL QUE EL MARC I JO VOLEM DIRÉS QUE INTENTEM ANAR A L'ESCOLA I ESTUDIAR ESPORÀDIIC, PER QUÈ SI ÉS COM TUDIUS, QUE NO EIS SUPERDOTADA, IGUALMENT HO ACO VSEQUIRÀS.

DONCS DEMÀ ANIRÉ A L'ESCOLA I PROVARÉ D'ANAR A CLASSES.

AL DIA SEGUENT A CLASSE

PERRESE !!!

NO ENTENC NI LA MEITAT

DEMÀ EXAMEN QUI NO APRON EXPULSAT !!!

ÉS MOLT FÀCIL NOS

$\frac{1}{4} \sqrt{16} = \frac{1}{2} \times 12 = \frac{1}{4} = \sqrt{12} \times \sqrt{12}$

FORA DE CLASSE...

SI, INTENTA HO

MARTA TU INTENTA HO

NOIS JO NO PUC, NO ENTENC RES, M'EXPULSARAN. JA HOS VAIG DIR QUE NO SOC SUPERDOTADA

CAMI ALS APARTAMENTS

NO PERDREIS PER INTENTAR HO

LA MARTA VA ESTUDIAR SENSE DESCANS PER APROVAR L'EXAMEN

3:30

6:00

TANC A DORMIR

EL DIA SEGUENT, A L'HORA DE L'EXAMEN...

OSTRES AL FINAL NO BI VA TANT MALAMENT, COM JO EM PENSAVA

UN COP A BAT L'EXAMEN

NOIS MIHA ANAT MOLT BÉ !!!

SEGUR QUE APROVES !!!

NO NO SOC SUPERDOTADA NO PUC APROVAR.

AL DIA SEGUENT...

LES NOTES NOS

SONIA 100, 100. MARC 80, 80. I CARA 95. MOLT BÉ A TOSES

NOIS ME APROVAT ÉS INCREÏBLE

VEUS COM NO FA FALTA SER SUPER DOTADA PER APROVAR TOT HOM POT FER HO.

MOLT BÉ MOLT BÉ MARTA

Un altre punt de vista

<p>POLICIA</p> <p>ZZZ UHH... Polícia, digam!</p> <p>Si us plau és urgent!!</p>	<p>Doncs sí, perquè jo soc un ocell!!</p>
<p>ZZZ</p>	<p>Tot aquest escàndol per un gat?</p>
<p>POLICIA</p> <p>RING!!</p>	<p>POLICIA</p> <p>Tranquil, digam què passa?</p> <p>Estic en perill!! hi ha un gat a la meua finestra!!</p>

<p>Fa molt de temps una gran guerra va començar entre Animals i éssers fantàstics.</p>	<p>Vam guanyar els éssers fantàstics i els vam tancar en un món màgic on només podem sortir si aconseguim una màscara anomenada ANBU.</p>	
	<p>Estic segura que és aquí.</p>	<p>Com pesa!</p>
	<p>Això no té molt de temple secret.</p>	<p>Mira, una clau!</p>
	<p>Què està fent?</p>	

